ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 180 (1147) | ЧАЦЬВЕР, 7-га жніўня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90 „
6 месяцаў . . . 1 р. 80 „
1 год . . . 3 р. 30 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага №—2 кап.

Усім АК і РК ЛКСМБ

ЦК ЛКСМБ прапануе пад асабістую адказнасьць сэкратароў даслаць к 10-му жніўня ў ЦК зьвесткі (лічбы) аб колькасьці пабудаваных сілосных ям, траншэй і колькасьці засілосаванай масы, паказаўшы процант выкананьня плянавага заданьня.

У выпадку невыкананьня да паказанага тэрміну, сэкратары будуць прыцягнуты да партспагнаньня згодна пастановы бюро ЦК.

Нам. сэкратара ЦК ЛКСМБ РЫНДЗІЧ.
Загадчык с.-г. сэктару ЦК РУДНІЦКІ.

У саюзе з інтэрвэнтамі

Напярэдадні 10 гадавіны вызваленьня Савецкай Беларусі ад белапалякаў, на старонках „Зьвязды“ былі апублікаваны дакуманты, якія праліваюць новае сьвятло на контр рэволюцыйную дзейнасьць беларускага нацыянал-дэмакратызму ў мінулым.

Несумненна, што гэтыя дакуманты маюць вялікую гістарычную цікавасьць. Але самае важнае заключаецца ў тым, што яны маюць актуальнае значэньне, маюць ня толькі таму, што праліваюць новае сьвятло на ролю беларускай контррэволюцыі ў мінулым, але што яны вяжуць простым шляхам да дзейнасьці і змаганьня беларускай контррэволюцыі супроць савецкай улады ў сучасным. Паміж контррэволюцыйнай работай у мінулым і паміж тэю роляю, якую адыгрывае беларускі нацыяналдэмократызм у сучасным пэрыодзе клясавага змаганьня ёсьць простая і непасрэдная сувязь. Мінулае беларускай контррэволюцыі і яе сучаснае—гэта адзін шлях змаганьня супроць працоўных Савецкай Беларусі, супроць комуністычнай партыі. Толькі абывацель можа адмаўляць ці ня бачыць простай пераемнасьці, якая існуе паміж мінулым беларускай контррэволюцыі, якая так ярка малюецца ў апублікаваных дакумантах, і ёе сёнешнім днём, калі беларускі буржуазны нацыяналізм, ставячы стаўку на замежную інтэрвэнцыю, імкнецца да капіталістычнай рэстаўрацыі, да зьвяржэньня савецкай улады на Беларусі і ператварэньня яе ў колёнію замежнага капіталу.

Нацыянал-дэмократы былі, і гэта яшчэ і яшчэ раз пацьвердзілі апублікаваныя дакуманты, непасрэднымі арганізатарамі і натхніцелямі ўзброенага змаганьня супроць Савецкай Беларусі. Уся дзейнасьць беларускіх нацыянал-дэмократаў, усіх гэтых герояў высокапарных фраз аб „незалежнасьці“, гэта ланцуг непарыўных намаганьняў, накіраваных да скалачваньня, пры дапамозе інтэрвэнтаў і пад іх непасрэдным кіраўніцтвам, узброеных сіл для змаганьня супроць краю пролетарскай дыктатуры. Усё іх мінулае—гэта ня спыняе ні на адну хвіліну змаганьне супроць працоўных савецкага краю, за аднаўленьне тут, на Беларусі ўлады памешчыкаў і капіталістых.

Ужо ў вядомай тэлеграме Вільгельму II—колькі было зусім яўнага поўзаньня перад ботамі нямецкага імпэрыялізму, як ярка была выкладзена ўся „програма“ беларускай контррэволюцыі! ...„Рада Беларускай Народнай рэспублікі, як выбранае прадстаўніцтва беларускага народу, зьвяртаецца да вашай імпэратарскай вялікасьці са славамі глыбачайшай падзякі за вызваленьне Беларусі, нямецкімі вайскамі ад цяжкага ўціску чужога пануючага зьдзеку і анархіі. Рада беларускай народнай рэспублікі дэкляравала незалежнасьць цэльнае і недзялімае Беларусі і просіць вашую імпэратарскую вялікасьць аб абароне.. Толькі пад абаронай германскай імпэрыі бачыць край сваю добрую долю ў будучыні“...

І ў залежнасьці ад умоў і абстаноўкі змаганьня, беларускі нацыянал-дэмократызм зварачваўся з просьбай аб „абароне“ ці да нямецкага, ці да польскага ці да расійскага капіталу. Пад кіраўніцтвам інтэрвэнтаў, у непасрэднай сувязі з імі, беларуская контррэволюцыя ў часе ўсёй грамадзянскай вайны актыўна, са зброяй у руках, змагалася супроць БССР. У залежнасьці ад гістарычных умоў, беларуская контррэволюцыя ў цэлым і паасобныя яе групоўкі арыентаваліся на перамогу то адной, то другой больш магутнай імпэрыялістычнай сілы. Калі ў гістарычным мінулым беларускага нацыянал-дэмократызму ёсьць вернападданьніцкія тэлеграмы Вільгельму II, калі мы там бачым простыя звароты да французскіх окупантаў, калі мы цяпер маем магчымасьць чытаць іх дакуманты, зьвернутыя да расійскай белагвардзейшчыны, дык у гэтым мінулым бачым і падобныя-ж дакуманты, зьвернутыя да белапольскіх окупантаў. Вядома, што беларускія нацыянал-дэмократы ў часе окупацыі Беларусі белапольскімі войскамі пісалі, што „беларускія дзеячы“ ...„рашуча адмяжоўваючыся ад якой-бы то ні было палітычнай сувязі з Расіяй або Маскоўшчынай—вінавайцай усяго нашага гора, усёй нашай гістарычнай пакуты“ афіцыйна вітаюць Пілсудзкага „як прыяцеля і збаўцу беларускага народу ад заняпаду“ і ад імя менскіх беларускіх нацыяналістычных організацый і Беларускай рады Віленшчыны і Гарадзеншчыны просяць у яго дазволу на організацыю беларускіх вайсковых часьцей у польскай арміі пад польскім камандаваньнем, падкрэсьліваючы, што „толькі ў цеснай сувязі з маладой польскай дзяржавай, толькі ў супольнай працы, будаўніцтве і барацьбе з супольнымі ворагамі, усходнімі захватнікамі, пагражаючых нашаму існаваньню, мы дойдзем да сваёй канчатковай мэты: адбудаваньня Беларусі“...

Беларуская контррэволюцыя, усе не палітычныя партыі старанна поўзалі перад белым арлом імпэрыялізму і пад яго протэктаратам вялі жорсткае ўзброенае змаганьне супроць працоўных Беларусі.

З апублікаваных дакумантаў відаць, што беларускія нацыянал-дэмократы былі непасрэднымі ініцыятарамі нападу на Савецкую Беларусь банд Булак-Балаховіча. Гэты белагвардзейскі генерал быў і застаецца героем беларускага нацыянал-дэмократызму. Аб гэтым бандыце, беларускія нацыянал-дэмократы пісалі, між іншым, так: ...„Атаман добраахвотніцкага народнага атраду генэрал Булак-Балаховіч аказаўся ня толькі ні палякам, ні літвінам, аказаўся ня толькі самым сапраўдным беларусам, але апрача гэтага ён яшчэ зусім сьвядомы ў беларускіх пытаньнях грамадзянін, добра ведае беларускую літаратуру і мову і нават сам піша вершы па-беларуску“.. Уступленьне на службу ў армію БНР генэрала Булак-Балаховіча суправаджалася наступнай яго заявай на імя старшыні „Рады народных міністраў БНР“... „Зьяўляючыся грамадзянінам беларускай народнай рэспублікі, лічу патрэбным, каб маё войска было скарыстана для абароны цэльнасьці і недзялімасьці маёй бацькаўшчыны, а таму прапаную майму ўраду залічыць мяне і мой атрад на беларускую службу. Генэрал-маёр Булак Балаховіч ...

Працоўныя масы Савецкай Беларусі цьвёрда памятаюць крывавыя ўчынкі белагвардзейскіх банд Балаховіча. Шматлікія факты аб жорсткіх расправах Балаховіча над рабочымі і сялянамі захваченых вёсак, мястэчак і гарадоў і дагэтуль жывуць у памяці ўсіх працоўных. На гэтых фактах нядаўняга мінулага са змаганьня працоўных БССР за савецкую ўладу, супроць польскіх окупантаў, супроць балаховіцкіх налётаў, можна судзіць і прадстаўляць аб тым, што зараз рыхтавалі і рыхтуюць працоўным БССР беларускія нацыянал дэмократы, беларуская контр-рэволюцыя па той бок мяжы. У плянах змаганьня беларускай контр-рэволюцыі—крывавы генэрал Булак-Балаховіч і зараз зьяўляецца „героем“ для расправы з працоўнымі Савецкай Беларусі. Ня трэба-ж забываць што Булак-Балаховіч сёньня знаходзіцца пад асобнай, любоўнай апекай польскага фашызму, што ён сустракаецца з выдатнейшымі прадстаўнікамі пануючай у Польшчы—фашысцкай дыктатуры. Ня трэба забываць, што мізэрныя рэшткі балаховіцкіх банд прыталіліся па той бок савецкай мяжы і зьяўляюцца тымі кадрамі якія гатовы па загаду сваіх гаспадароў кінуцца на савецкі край. Калі мы ўспамінаем зараз мінулае, зьвязанае з роляю беларускіх нацыянал-дэмократаў у справе організацыі ўзброеных нападаў на Савецкую Беларусь, мы гэта робім дзеля таго, каб падкрэсьліць з усёй сілай, што сучаснае беларускага нацыянал-дэмократызму—гэта ўпартая работа над падрыхтоўкай ўзброенага змаганьня супроць працоўных Савецкай Беларусі. Пад маскай ілжывых заяў аб гатоўнасьці служыць савецкай уладзе хаваўся і хаваецца крывавы твар злоснага нацыяналізму, крок за крокам працаваўшага над зрывам соцыялістычнага будаўніцтва і падрыхтоўкай новага ўзброенага змаганьня супроць пролетарскай дыктатуры новых, накшталт балаховіцкіх, налётаў і ваенных авантур.

У гэтай сваёй злачыннай контр-рэволюцыйнай рабоце нацыянал-дэмократы ў БССР зьяўляюцца агентурай польскага фашызму і саюзьнікам заходня-беларускага нацыянал-фашызму. Гэта мы ня раз падкрэсьлівалі ў сваім змаганьні супроць беларускага нацыянал-дэмократызму, і зараз мы адзначаем зусім відавочную політычную і організацыйную сувязь нацыянал-дэмократаў з беларускімі нацыянал-фашыстымі і польскімі імпэрыялістамі.

Гісторыя і ўсё мінулае беларускага нацыяналізму, напоўненае актыўным змаганьнем за зьвяржэньне савецкай улады, аб'ядноўвае і заходня-беларускую і тутэйшую частку нацыяналістычнай контр-рэволюцыі. У свой час сёньнешнія правадыры заходня-беларускага нацыянал-фашызму і правадыры і ідэолёгі беларускага нацыянал - дэмократызму з БССР у адзіных радох вялі агульную работу і змаганьне супроць рабочых і сялян, супроць БССР, супроць рэволюцыі. Але гэтыя абедзьве часткі беларускай контр-рэволюцыі аб'ядноўвае ня толькі мінулае, іх аб'ядноўвае адзінства мэт, адзінства програмы ў цяперашнім змаганьні супроць пролетарскай дыктатуры, супроць БССР.

Толькі нацыянал-опортуністыя ці безнадзейныя мяшчанскія тупіцы могуць лічыць выпадковым супаданьне паміж політычнымі лёзунгамі і выступленьнямі Луцкевіча і мясцовых нацдэмаў, выпадковым—тое чульлівае адзінства, якое злучае луцкевіцкіх нацыянал-фашыстых і нацдэмаў у БССР—абаронцаў хутарское гаспадаркі, абаронцаў орыентацыі на Захад. Гутарка ідзе аб адзінай політычнай програме, адзіных імкненьнях і мэтах.

Ня лішнім будзе таму, калі мы зараз падамо некалькі вытрымак з апошніх выступленьняў і дакумантаў беларускіх нацыянал-фашыстых, якія (дакуманты) праліваюць яскравае сьвятло на іх контр-рэволюцыйную, фашысцкую, антысавецкую існасьць. Заходня-беларускі нацыянал-фашызм ідэолёгія беларускай буржуазіі і кулацтва, пад кіраўніцтва польскага фашызму—зусім адкрыта ставіць стаўку на вайну супроць Савецкага Саюзу. Беларускія нацыянал-фашыстыя, як вядома, зьяўляюцца натхніцелям і ініцыятарамі самага разьюшанага цкаваньня Савецкай Беларусі. Выходзячая газэта беларускіх нацыянал-фашыстых „Наперад“ з нумару ў нумар аблівае БССР і комуністычную партыю цэбрамі гнуснай хлусьні і паклёпу. Адначасова, нацыянал-фашыстыя вядуць самае актыўнае і жорсткае змаганьне супроць рэволюцыйнага руху працоўных Заходняй Беларусі. Яны прабуюць унесьці разлажэньне ў рады рэволюцыйна-вызваленчага руху, яны адкрыта выступаюць у якасьці поліцэйскіх агентаў польскага фашызму і провокатараў. Уся гэта рэволюцыйная, фашысцкая дзейнасьць прыкрываецца гутаркамі і балбатнёй аб „незалежнасьці“, аб „адзінстве інтарэсаў усяго беларускага народу“ і г. д. Але шырокія працоўныя масы Заходняй Беларусі добра пазнаюць за гэтымі фразамі і гэтай балбатнёй фашысцкую і поліцэйскую сутнасьць луцкевіцкіх бандытаў і вядуць супроць іх самае жорсткае і непрымірымае змаганьне.

Зьвернемся да дакумантаў! Перад намі ляжыць нумар газэты „Наперад“ ад 20 чэрвеня 1930 г., які спэцыяльна прысьвечан прыезду ў Вільню і на Віленшчыну польскага прэзыдэнта Масьціцкага. Гэты нумар газэты перапоўнен цэлым радам „дэкляцыйных“ заяў Луцкевіча па адрасе „высокага госьця“. У гэтых дакумантах — уся „програма дзеяньняў“ беларускага нацыянал-фашызму. У перадавым артыкуле „Слова праўды высокаму госьцю“ Луцкевіч перш за ўсё сьпяшаецца заявіць, што „беларускі народ“... „гатоў заўсёды цьвяроза лічыцца ці мірыцца з рэальнымі варункамі бягучай сучаснасьці, гатоў нават цаніць і берагчы ўсякі існуючы лад, пакольки зразумела, ён дае народу магчымасьць духоўнага разьвіцца і спакойнай творчай працы“...

Вядома, пад тэрмінам „беларускі народ“ трэба зразумець беларускую буржуазію, кулака, усю нацыянал-фашысцкую контр-рэволюцыю, якая ў сваёй вернападданьніцкай вернасьці адкрыта абяцае „цаніць і берагчы“ фашысцкае панаваньне на Заходняй Беларусі. Луцкевіч, гэты герой і духоўны бацька беларускіх нацыянал-дэмакратаў з БССР, расьпінаецца сёньня так, як ён гэта рабіў у свой час перад Вільгельмам II, аб гатоўнасьці верай і праўдай служыць новай „вялікасьці“—польскаму імпэрыялізму. Дзеля таго, каб пусьціць пыл у вочы працоўным масам, ашукаць і тым самым лепш прадаць іх, Луцкевіч у гэтым артыкуле называе фашысцкую дыктатуру ў Польшчы „дэмократыяй“, з якою можна жыць у міры і спакоі. Луцкевіч піша: ...„Цяпер у Польшчы пануюць, маюць дзяржаўную ўладу і сілу якраз польскія дэмократы. Дык яны і павінны распачаць шчыра і паступова рэалізацыю тых лёзунгаў, якія зьяўляюцца асноўным зьместам іх політычнага сымболю веры...“.

І іменна з гэтымі „польскімі дэмократамі“ — фашысцкай дыктатурай, якая бязьлітасна распраўляецца з найменшым праяўленьнем нацыянальна-вызваленчага руху працоўных Заходняй Беларусі, ідзе ў цесным саюзе—беларуская контр-рэволюцыя. І іменна на іх ставіць сваю стаўку і беларускі нацыянал-дэмократызм з БССР. „Горача вітаючы“ прэзыдэнта Масьціцкага, Луцкевіч у гэтым-жа артыкуле рассыпаецца перад ім з наступнымі словамі: „... Прэзыдэнт польскай рэспублікі... упяршыню зьяўляецца ў наш край не са словамі заваявацеля на вуснах, але як госьць паміж іншым і нашага народу асабіста зацікавіўшыся нашым беларускім жыцьцём і працай, і нашай беларускай мінуўшчынай. Мы можам толькі пажадаць—і яму і сябе —каб ён сапраўды—не на словах, а на дзеле,—зьвязаў свае імя ў гісторыі з рашучым, шчырым і цьвёрдым паваротам у польскай політыцы адносна нашага краю і нашага шматпакутнага народу...“.

У мэморыяле, зьвярнутым да прэзыдэнта, Луцкевіч, Астроўскі, Станкевіч і інш. „патрабаваньні“ свае зводзяць да наступнага агульнага пункту: ...„У мэтах абагульненьня програмы па беларускаму пытаньню ўважаем за неабходнае сконцэнтраваньне адміністрацыйнае ўлады на абшарах усяе Заходняе Беларусі і выдзяленьне ваяводзтваў Віленскага, Навагрудзкага, Палескага і часьці Беластоцкага ў адну адміністрацыйную адзінку“. Вось програма беларускага нацыянал-фашызму, якая зводзіцца да вылучэньня чатырох заходня-беларускіх ваяводзтваў у адну адміністрацыйную адзінку —вядома з тэй-жа фашысцкай окупанцкай уладай, вядома, з тым-жа, і яшчэ больш жорсткім, масавым белым тэрорам, з тымі-ж перапоўненымі турмамі, з тэй-жа дэфэнзывай і жандармэрыяй. Вось про рама, па якой можна судзіць і аб „канчатковых“ мэтах беларускага нацыянал-дэмократызму, які марыць аб тым, каб і Савецкую Беларусь ператварыць у адну з адміністрацыйных адзінак фашысцкай, імпэрыялістычнай Польшчы.

(ПРАЦЯГ НА 2 СТАРОНЦЫ)

Актыўна ўдзельнічаць у „Дні індустрыялізацыі“

ПАСТАНОВЫ ЦК УсеЛКСМ

На даючы выключна важнае гаспадарча-політычнае значэньне „Дню індустрыялізацыі“ які праводзіцца па ініцыятыве рабочых мас, ЦК УсеЛКСМ прапануе:

1. Усім організацыям УсеЛКСМ прыняць самы актыўны ўдзел і аказаць усямерную дапамогу профорганізацыям у правядзеньні „Дня індустрыялізацыі“ на падставе рашэньня УсеЦСПС і добраахвотніцкага актыву, організуючы актыўнасьць і ініцыятыву комсамольцаў, моладзі, піонэраў вакол гэтага пытаньня.

2. Лічыць неабходным распаўсюдзіць правядзеньне „Дня індустрыялізацыі“ ня толькі ў горадзе, але і на вёсцы, асабліва ў колгасах, саўгасах, усяляк скарыстоўваючы ініцыятыву і энэргію батрацка-бядняцкіх і серадняцкіх мас на паскораньне тэмпаў рэконструкцыі сельскай гаспадаркі на аснове колектывізацыі.

3. Правядзеньне адпрацоўкі суботнікаў у фонд індустрыялізацыі павінна быць выключна ў добраахвотным парадку, на аснове сапраўднай ініцыятывы мас зьнізу.

ЦК УсеЛКСМ.

ПАСТАНОВА

Бюро ЦК ЛКСМБ аб правядзеньні „Дня індустрыялізацыі“

Устаноўлены ў 1928 г. па рашэньню рабочых „дзень індустрыялізацыі“, які праводзіцца ў гэтым годзе ў адзін з дзён з 6 па 16-ае жніўня у залежнасьці ад мясцовых умоў па прыкладу мінулых гадоў, азнамяноўваецца як у горадзе, так і на вёсцы т. з. масавымі „суботнікамі індустрыялізацыі“—якія організуюцца выключна ў добраахвотным парадку.

Надаючы вельмі важнае гаспадарча-політычнае значэньне пасьяховаму правядзеньню „дня індустрыялізацыі“, ЦК ЛКСМБ прапануе усім комсамольскім організацыям прыняць актыўны ўдзел организацыі ў правядзеньні суботніка на падставе пастаноў прэзыдыуму УсеЦСПС і добраахвотнага актыву сектара масавых кампаній (гл. газэту „Чырвоная Зьмена“ ад 5-III, № 179), прыняўшы усе заходы па ахопу ўсіх комсамольцаў, рабочай і працоўнай сялянскай моладзі суботнікамі.

2. Побач з організацыяй і правядзеньнем масавых суботнікаў „дзень індустрыялізацыі“ патрэбна ператварыць у дзень масавай сустрэчы трэцьцяга прадапошняга году пяцігодкі. Гэта сустрэча павінна быць азначана прапрацоўкай контрольных лічб трэцьцяга году, давядзеньня плянаў да цэха, брыгады, варштату, праверкі выкананьня прамфінпляну, адказам на меўшыя прарывы сустрэчным прамфінплянам, узяцьцем на «грамадзкі буксір» адстаючых прадпрыемстваў у выкананьні прамфінпляну.

3. Пры правядзеньні „дня індустрыялізацыі“ комсамольскія організацыі павінны разгарнуць шырокую працу па пасьпяховай рэалізацыі пазыкі „Пяцігодка ў чатыры гады“.

4. Правядзеньне «дня індустрыялізацыі» павінна быць цесна ўвязана з разгортваньнем новых форм ударніцкага руху, забясьпечваючых пасьпяховае выкананьне намечаных плянаў, як-та опэратыўна-пляпавыя групы, скразныя ўдарныя брыгады, „грамадзкі буксір“ і г. д.

Шэрсьць аддалі прыватніку

Адгаварваючыся „об'ектыўнымі" прычынамі аб „нерэальнасьці" пляна нарыхтовак шэрсьці, бюрократы з Наркамгандл[ю], Белкоопсаюзу і Малжывсаюзу сарвалі важную палітычную кампанію,—мяркуюць пачаць асеньнюю нарыхтоўку...у верас[ні]

Выканалі плян вясеньняй нарыхтоўкі на... 5 проц.

Патрабуем неадкладнага прыцягненьня да судовай адказнасьці вінаватых у зрыве пля[ну]

ПА-УДАРНАМУ—ЗА ПРАЦУ

Залішне сёньня многа гаварыць аб важнасьці нарыхтоўкі шэрсьці як сыравіны для нашай прамысловасьці, а таму мы адразу прыступім да высьвятленьня сапраўднага малюнку становішча працы нарыхтоўкі шэрсьці па Беларусі.

Акцыянэрнае таварыства „Шэрсьць" пад непарэдным кіраўніцтвам Наркамгандлю павінна было загатовіць 500 тон шэрсьці на вясеньня-асеньняй нарыхтоўкі 1930 г. Гэта першы год, калі Беларусь уключана ў раёны нарыхтоўкі шэрсьці, а таму патрэбна было разгарнуць шырокую растлумачальную працу, узьняць грамадзкую думку вакол гэтага важнейшага мерапрыемства і выкарыстаць усе магчымасьці, каб плянавае заданьне нарыхтоўкі шэрсьці выканаць.

Але гэтага ня было. Організацыі, якія павінны былі кіраваць і праводзіць нарыхтоўку шэрсьці нічога не рабілі, а Наркамгандаль, Белкоопсаюз і Жывсаюз аднесьліся да гэтай справы з прахладцам. У выніку гэтага прахладцу працы, Наркамгандаль БССР толькі 6 чэрвеня пад настойлівым патрабаваньнем акцыянэрнага т-ва „Шэрсьць" даў пізавым ор анам дырэктыву аб разгортваньні нарыхтовак. І зусім нічога ня зроблена іншымі організацыямі.

Нарэшце атрымалася, што ў паасобных мясцох замест разгортваньня працы па нарыхтоўцы і выкананьня плянавага заданьня нарыхтовак, заняліся справай скарачэньня плянавых заданьняў. Менскі акргандаль, якому далі зададаньне сабраць па акрузе 82 тоны, вынес пастанову скараціць плян загатовак да 24 тон.

Плян выканан на... 5 процантаў

Беларусь па пляну вясеньняй нарыхтоўчай кампаніі павінна была нарыхтаваць 214 тон шэрсьці, а нарыхтавала толькі 29 тон, што складае ў сярэднім 5 проц. выкананьня плянавага заданьня.

Разважаньні акруговых устаноў аб нерэальнасьці плянаў па інэрцыі перадаліся ў раёны і як вынік замест працы па выкананьню плянаў у раёнах разважалі, на што сьпяшацца выконваць плян, бо ён усё роўна нерэальны, і атрымліваемыя дырэктывы, ня чытаючы прышываліся да спраў. Так, напрыклад, быў выпадак, калі брыгадзір рабочай брыгады запытаўся ў Тураўскім РВК, як пастаўлена нарыхтоўка шэрсьці ў раёне дык яму адказалі, што аб ніякай нарыхтоўцы яны ня ведаюць, дырэктыву і плянаў наконт гэтага не атрымоўвалі. Пры настойлівым патрабаваньні брыгадзіра праглядзець паступаўшыя дырэктывы, было знойдзена дырэктыва Наркамгандлю аб нарыхтоўцы шэрсьці, дадзенай яшчэ у сакавіку м-цы, выкананьнем якой на працягу 4 месяцаў ніхто не займаўся.

Так аднесьліся да справы нарыхтоўкі шэрсьці ў вясеньні пэрыод.

Усе маўчалі

5 проц. выкананьня плянаў за вясеньнюю нарыхтоўку—ганэбная лічба. На вуроках гэтага прарыву неабходна было-б прыняць меры і не дапусьціць іх паўтарэньня, а таксама вінаватых за зрыў вясеньняга пляну прыцягнуць да адказнасьці. Але ніхто гэтага не заўважыў, ня гледзячы што акцыянэрнае таварыства „Шэрсьць" неаднакраць зьвярталася да прокурора рэспублікі які на ўсе яе просьбы адказаў маўчаньнем І толькі зараз у час налёту „лёгкай кавалерыі", калі памочнік прокурора рэспублікі быў фактамі кавалерыстых прыцісну́ты, як кажуць, да сьценкі, прызнаўся ў бяздзейнасьці ў гэтым напрамку прокуратуры, мотывуючы сваю бяздзейнасьць об'ектыўнымі ўмовамі. „Многа працы, нельга з усім справіцца".

Так аднесьліся партыйныя, савецкія і комсамольскія організацыі да справы нарыхтоўкі шэрсьці, займаючыся агульнымі разважаньнямі аб нерэальнасьці плянаў, дапусьцілі прарыў у нарыхтоўках.

Яшчэ ня лепш ганебным фактам зьяўляюцца адносіны Белкоопсаюзу, якому для нарыхтоўкі шэрсьці дан фонд прэміраваньня прамтаварамі здатчыкаў шэрсьці. Аб важнасьці гэтага фонду можна ўжо меркаваць па тым, што Масква вылучыла непасрэдна для Беларусі 200.000 рублёў.

Але замест таго, каб пры дапамозе рацыянальнага выкарыстаньня гэтага фонду прэміраваньня прыцягнуць сялян да здачы шэрсьці. Белкоопсаюз гэты фонд злачынна разбазарыў не па прызначэньню.

Так, напрыклад, для сваіх здатчыкаў Белкоопсаюз даваў 100 проц. прэміраваньне, а для здатчыкаў шэрсьці 15—20 проц. прэміі, вызначыўшы для прэміраваньня здатчыкаў шэрсьці касьцюмы каштоўнасьцю ў 50—60 руб. у той час, калі селянін мае магчымасьць здаць шэрсьці на 5—6 рублёў і ні ў якім разе ня зможа атрымаць такую прэмію.

Такое становішча з нарыхтоўкай было ў час вясеньняй кампаніі, але і зараз далей агульных разьважаньняў аб нарыхтоўцы шэрсьці нічога конкрэтнага ня зроблена, што спрыяе для разгортваньня працы нарыхтоўкі шэрсьці прыватнікам. Так, напрыклад, сяляне ўжо зараз пачалі стрыгчы жывёлу а ўстановы, якія ведаюць нарыхтоўкай, лічаць распачаць працу толькі ў верасьні месяцы, чым даюць магчымасьць прыватнікам правесьці сваю нарыхтоўку.

Патрэбна, каб зараз-жа партыйныя і комсамольскія організацыі ўключылі ў круг сваёй практычнай працы, працу па шэрсьценарыхтоўках, організавалі вакол гэтага важнейшага мерапрыемства грамадзкую думку.

Комсамольскія і піонэрскія організацыі вёсак, дзе непасрэдна праходзяць нарыхтоўкі шэрсьці павінны зараз-жа пераключыцца на практычнае правядзеньне гэтай работы.

Цішка Верны.

ЯКАЯ ПАДРЫХТОЎКА, ТАКІЯ І ВЫНІКІ

Плян загатовак авечай шэрсьці ўжо даўно быў разьбіты Наркамгандлем БССР па акругах і разасланы акруговым інспэктарам гандлю, а таксама і цэнтральнай загатоўчай організацыяй па сваіх акруговых звеньнях, але апошнія, замест працы, скопіявалі пляны і разаслалі па раёнах. Да апошніх лічбаў мая, г. зн. да выезду рабочай брыгады, нічога не рабілі і гэтыя пляны засталіся акуратна прышытымі да спраў.

Пры абсьледваньні мною Бабруйскага Акргандлю, тав. Шчарбакоў заявіў:—Я плян разьбіў і разаслаў па раёнах, а што там з гэтымі плянамі зрабілі ня ведаю. Не правяраў і ня цікавіўся. Ды к таму-ж тут шэрсьць не прадаюць. Чаго-ж правяраць?

Пры абсьледваньні Бабруйскага раймалжывёлсаюзу, старшыня яго ня ведаў нават ці ёсьць такі плян.

Калі я паставіў аб гэтым пытаньне перад адпаведнымі організацыямі, старшыня раймалжывёлсаюзу загатовіў на працягу 10 дзён 610 кілё шэрсьці. Адно толькі гэта гаворыць аб рэальнасьці плянаў загатоўкі шэрсьці. У Любанскім таксама нельга было дабіцца на якую дакладна суму атрымана тавараў для прэміяваньня здатчыкаў шэрсьці.

На скліканай нарадзе сельскіх крамнікаў высьнілася, што многія з іх нават ня ведалі, што неабходна загатаўляць шэрсьць.

У Старобінскім раёне, як толькі атрымалі плян загатовак, раймалжывёлсаюз і асабліва спажыв. таварыства кінуліся ў колгасы закупаць шэрсьць, не праводзячы да гэтага ніякай растлумачальнай працы Індывідуальны сэктар пакінулі ў пакоі, бо там неабходна працяжная і крапатлівая работа. Спажывецкае таварыства адмаўляла ў выдачы прэмій здатчыкам, г. зн. вялася скрытая конкурэнцыя.

Пры абсьледваньні Чырвона-Слабодзкага раёну аказалася, што загатоўчы пункт плаціў зусім нізкія цэны, не прадугледжаныя Наркамгандлем. На пытаньне чаму яны плацяць такія цэны і адкуль яны ўзяты, кіраўніцтва Спажыв. т-ва адказала, што ў іх гэта старыя расцэнкі, а новых яны не атрымалі. Мне прышлося страціць шмат часу, каб знайсьці ў справах праўленцаў новыя расцэнкі, прысланыя Наркамгандлем.

Сяляне ў выніку такога „ўпушчэньня" насілі шэрсьць прыватнікам.

Усе вышэйпералічаныя факты гавораць аб рэальнасьці пляну і бязьдзейнасьці нізавых організацый у справе загатоўкі шэрсьці. Партыйныя і комсамольскія організацыі таксама не кіравалі і не працавалі ў гэтай галіне.

Неабходна зараз-жа ўзяцца за справу, каб выправіць меўшыяся ў гэтай працы прарывы.

Брыгадзір рабочай брыгады
ВЕРАМЕЙЧЫК.

І тут нічога ня робяць

Калінкавічы. Дарагія тавары[шы]! У сучасны момант я знаходжу[ся ў] раёне і магу паведаміць, што [тут] таксама работа кульгае, як [і па] ўсёй акрузе,—г. зн. інструк[цыі і] пляны загатовак шэрсьці згуб[ілі] ў нетрах коопэрацыйнага апара[ту і] ніколі не даходзяць да загатоў[чых] пунктаў.

Прамтавараў, у якіх маюць трэбу загатоўцы, на пунктах [няма]. У гутарцы яны заяўляюць, [што] без прамтавараў загатоўка [не]магчыма і патрабуюць, каб [ім] далі мануфактуру, таба[ку,] ніткі. Калі гэты тавар будзе і[...] пушчан плян можна будзе вы[ка]наць. Тавар, які ёсьць на баз[е не] адпавядае загатоўцы. Прыкл[ад:] ёсьць касьцюмы і паліто, але [няма] табакі і інш. танных прэмій. [Па] мойму неабходна што-небудзь [ра]біць у гэтым напрамку.

На сходах спэцыяльна разьб[ірала]ся гэта пытаньне і абвясьцілі сабе [мо]білізаванымі па загатоўцы шэр[сьці].

Брыгадзір рабочай брыгады
Хургі[н]

„Лепей позна, чым нікол"

Зрыў вясеньняй загато[ўкі] шэрсьці і пагроза асеньняй [—] факт, перад якім мы ста[лі]. Гэтыя прарывы атрымалі[ся] па-першае, у выніку та[го,] што належныя організацыі [не] праводзілі ніякай падрыхто[ў]чай і растлумачальнай пра[цы] да збору шэрсьці і, па-др[у]гое,—дрэннае і направільн[ае] разьмеркаваньне фонду пр[эм]тавараў. Калі мы запыталі[ся] ў Наркамаце Гандлю, як [яны] далей думаюць наконт шэр[сь]цезагатовак, нам адказа[лі] „лепей позна, чым ніколі". Зараз адпускаем 40 тыс. руб. для закупкі менш ка[ш]тоўных прэмій, якія змогу[ць] атрымліваць сяляне. Гэта, [бя]зумоўна, зможа хоць кры[ху] выправіць прарывы.

Неабходна зараз-жа аст[ат]нім організацыям, асаблі[ва] партыйным, комсамольскім [і] піонэрскім, зьвярнуць нале[ж]ную ўвагу на гэтую пра[цу].

Плян шэрсьцезагатовак [па]вінен быць выкананы.

А. Сладзін.

Яшч з ня позна падп сацца на жнівень м-ц на „Ч. З."

У саюзе з інтэрвэнтамі

(Працяг. Пачатак глядзі на 1-й старонцы)

Мы ўжо гаварылі вышэй, што беларускі нацыянал-фашызм зьяўляецца сілай, якая прымае непасрэдны ўдзел у падрыхтоўцы вайны супроць Савецкай Беларусі. У гэтым-жа нумары газэты мы маем зусім ня двузначныя заявы нацыянал-фашысцкіх палітыкаў па гэтым пытаньні. У міжнародным аглядзе, спыняючыся на апошніх падзеях, нацыянал-фашысцкі „Наперад" заяўляе: ...„На ўсходніх рубяжох сучаснай Польшчы вялізарная большасьць насяленьня ня польская. **Дык і ўся справа абароны гэтых граніц прымае выразна і прынцыпова палітычны характар.** Тое, што робіцца за чырвоным кардонам,—піша газэта—дае яшчэ раз—можа ўжо ў апошні раз—**нячувана памысныя магчымасьці для польскай політыкі...** Ці выкарыстаюць гэтую нячувана карысную, як кажуць конюнктуру, кіраўнікі сучаснай Польшчы, дзеля вырашэньня асноўнай задачы польскай усходняй політыкі—поўнага паразуменьня з сваімі тэрыторыяльнымі меншасьцямі, гэта—ня толькі справа іх дзяржаўнага розуму, але **можа і пытаньне ўсёй будучыні Польшчы як незалежнай дзяржавы**"...

У гэтай цытаце, якую мы падалі з газэты, з выключнай шчырасьцю выкладаецца програма беларускага нацыянал-фашызму, які яўна заклікае польскіх імпэрыялістых да ваеннага вырашэньня „усходняй проблемы". Беларускія нацыянал-фашыстыя проста заяўляюць, што ў пытаньнях абароны меж фашысцкай Польшчы, яны адкрыта стаяць на позыцыях польскага фашызму.

Будзе зусім правільна, калі мы па гэтых програмных заявах Луцкевіча будзем судзіць і аб політычнай програме беларускага нацыянал-дэмократызму тут. Беларускі нацыянал-дэмократызм, вядучы змаганьне супроць пролетарскай дыктатуры ў БССР, таксама як і Луцкевіч, ставіць стаўку на замежную інтэрванцыю, конкрэтна—на інтэрвэнцыю польскага імпэрыялізму. Уся контррэволюцыйная дзейнасьць беларускіх нацыянал-дэмократаў падпарадкавана падрыхтоўцы ажыцьцяўленьня гэтай галоўнай і цэнтральнай задачы. Змаганьне з савецкаю ўладаю, змаганьне за разьвязваньне капіталістычных сіл у краі, змаганьне за хутарскія шляхі разьвіцьця сельскае гаспадаркі, за буржуазную беларускую культуру, імкненьне організацыйна скалаціць контр-рэволюцыйныя нацыяналістычныя сілы— усё гэта ідзе па адной лініі—на лініі актыўнай падрыхтоўкі да замежнай інтэрвэнцыі. Луцкевіч адкрыта гаворыць пра тое, аб чым не маглі і не адважыліся адкрыта заяўляць беларускія нацыянал-дэмократы ў БССР. І тых і другіх, і палітычна і організацыйна, яднае адзінства клясавых мэт—зьвяржэньне пролетарскай дыктатуры, змаганьне за ператварэньне Савецкай Беларусі ў калёніяльны край польскага імпэрыялізму.

І тыя і другія ідуць у цесным саюзе з інтэрвэнтамі, і тыя і другія актыўна змагаюцца за падрыхтоўку вайны супроць краіны саветаў.

Сьвядомае шкодніцтва, сабатаж, організацыйныя імкненьні сарваць наша соцыялістычнае будаўніцтва, плянавая настойлівая і ўпартая работа над зьбіраньнем усіх жывых сіл контррэволюцыі—стаўка на інтэрвэнцыю, на антысавецкую вайну міжнародных і польскіх імпэрыялістых, саюз з заходня-беларускім нацыянал - фашызмам і польскім фашызмам—вось твар, вось існасьць беларускай контр-рэволюцыі!

Наша разгорнутае соцыялістычнае наступленьне сустракае шалёнае супраціўленьне клясавага ворага. На асновах суцэльнай колектывізацыі, шырокія працоўныя масы пад кіраўніцтвам компартыі ажыцьцяўляюць політыку ліквідацыі апошняе капіталістычнае клясы—кулацтва. Гэтая кляса, як і капіталістычныя элемэнты гораду, ня хочуць добраахвотна зыйсьці са сцэны гісторыі. Яны вядуць шалёнае змаганьне супроць пролетарскай дыктатуры. Вядуць шалёнае змаганьне супроць пролетарскай дыктатуры і політычныя ідэолёгі капіталістычных элемэнтаў гораду і вёскі—беларускія нацыянал-дэмократы. XVI зьезд УсеКП(б) правільна характарызаваў мясцовы нацыяналізм як тую сілу, якая іграе на руку інтэрвэнтам. І з гісторыі і суровай сучаснасьці абвостранага клясавага змаганьня мы бачым, як беларуская контррэволюцыя, не гrаньбуючы сродкамі і формамі, вядзе змаганьне ў саюзе і пры дапамозе замежнага капіталу супроць працоўных, супроць савецкай ўлады. Пролетарская дыктатура жорстка расправяецца з клясавым ворагам. Наша партыя, ажыцьцяўляючы ленінскую нацыянальную політыку, з посьпехам мобілізоўвала і будзе мобілізоўваць шырокія працоўныя масы Савецкай Беларусі на змаганьне з клясавым ворагам і яго контр-рэволюцыйнымі прадстаўнікамі і ідэолёгам. Уся політыка нашай партыі, у тым ліку і яе нацыянальная політыка апіраецца на магутнае падтрыманьне шырокіх працоўных мас.

Шырокія масы працоўнай інтэлігенцыі таксама ідуць за нашай партыяй, таксама падтрымліваюць політыку партыі на разгорнутае соцыялістычнае наступленьне, таксама падтрымліваюць і нашу нацыянальную політыку. Перад усіцкімі адзінкамі, якія быць можа яшчэ зусім нядаўна верылі ў „незалежніцкае" мінулае розных „гэрояў" БНР, якія ідэалізавалі гэта мінулае—рубам стаіць пытаньне: або—або. І апублікаваныя дакуманты з мінулага і ўся контр-рэволюцыйная работа ў сучасным зрывае ілжывую маску міралюбівых фраз з нацыянал-дэмократаў. Ні кіх хістаньняў у адносінах да контр-рэволюцыйных нацыянал-дэмократаў быць ня можа. Або з пролетарскай дыктатурай і тады разам з ёю, разам з шырокімі працоўнымі масамі, пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі трэба актыўна змагацца з клясавым ворагам з контррэволюцыяй, або хістаньні і тады простай дарогай у абдымку контр-рэволюцыйнага нацыяналізму, які ставіць стаўку на зрыў соцыялістычнага будаўніцтва на зрыў будаўніцтва і разьвіцьця беларускай пролетарскай культуры, на зьнішчэньне Савецкай Соцыялістычнай Беларусі. Вось якая суровая лёгіка абвостранага клясавага змаганьня. Ніякай сярэдзіны тут быць ня можа. Так, і толькі так, можа і павінна стаяць пытаньне перад кожным сумленным працоўным інтэлігентам, які шчыра хоча працаваць разам з працоўнымі масамі над будаўніцтвам новага соцыялістычнага жыцьця, над будаўніцтвам, разьвіцьцём і ўмацаваньнем Савецкай Соцыялістычнай Беларусі ў дружнай і непарушнай сям'і народаў усяго Савецкага Саюзу.

Вядучы бязьлітаснае змаганьне супроць саюзьнікаў інтэрвэнцыі—контррэволюцыйнага нацыянал-дэмократызму, наша партыя будзе і надалей з усёй непрымірымасьцю, рашучасьцю і пасьлядоўнасьцю весьці змаганьне з яго агентурай унутры партыі—нацыянал-опортуністамі. Наша баявая задача—ачысьціць рады партыі ад нацыянал-опортуністых усіх колераў і адценьняў, якія яшчэ засталіся ў ёй, не паслабляць змаганьня з праяўленьнямі нацыянал-опортунізму ў тэорыі і практыцы, даваць бязьлітасны адпор усякім прымірэнчым адносінам да нацыянал-опортуністых.

(„Зьвязда")

Комса ольцы м ляры за працай

Даць гародніну пролетарскім цэнтрам

Слуцкія коопэратары зрываюць загатоўкі гародніны

Комсамол Мазыршчыны яшчэ ня ўключыўся ва ўсесаюзную сустрэчу гародніны

Нэпманскі дух у Слуцкім Райгарпо

Загатоўка гародніны ў Слуцкім Райгарпо—у самым разгары. На склады Райпаляводсаюзу штодня прыбываюць з колгасаў і ад індывідуальных гаспадарак абозы з гароднінай. За два дні Райпаляводсаюзам нагружана ў Менск 84 тысячы пудоў і ў Ленінград 3 вагоны бульбы. На бліжэйшы час мяркуецца адправіць 5 вагонаў гародніны ў Маскву і Ленінград. Але загадзя можна сказаць, што адпраўка можа сарвацца з-за адсутнасьці патрэбнай колькасьці мяхоў. Упаўнаважаны Белсадсаюзу абяцаў гэтыя мяхі даць, але іх няма і да сёньняшняга дня. У той час на складах у Слуцку тара ёсьць і часткова яна не скарыстоўваецца, і на складзе Белплодагародніны больш тысячы мяхоў ляжаць без скарыстаньня. Акруговы агент аддзелу Белплодагародніны з „патрыотычных пачуцьцяў“ ня хоча даваць гэтай тары садова-гароднай сэкцыі Райпаляводсаюзу. Лічачы сябе „рэгулюючым органам на садова-гародным рынку“, ён сьвядома зрывае загатоўку гародніны пролетарскім цэнтрам.

У Райгарпо з загатоўкамі гародніны справа яшчэ горш. Гародніны для задавальненьня патрэб рабочых і чырвонаармейскіх частак Слуцкага гарнізону ў Гарпо няма. Ня гледзячы на тое, што Райпаляводсаюз своечасова прапанаваў, каб Райгарпо самастойна пачыналі загатаўляць гародніну, Гарпо аднак, упарта адмаўляецца ад загатовак, бо гандаль гароднінай дае зусім невялікі прыбытак. Гэта злачыннае парушэньне дырэктыў партыі аб забесьпечаньні рабочага спажыўца гароднінай праз коопэрацыю ня можа быць названа нічым іншым, як толькі галавапяпствам і злачынствам работнікаў коопэрацыі.

Зараз некаторыя колгасы прымушаны прадаваць гародніну на прыватны рынак. А коопэрацыя толькі апошні час пад націскам партыйных арганізацый пачала будаваць садова-гародныя склады. Так работнікі Слуцкай коопэрацыі выконваюць пастановы 16 зьезду аб павышэньні рэальнай зарплаты рабочых.

Адносіны да колгасаў,—асноўных пастаўцаў гародніны,—недапушчальныя. Па пляну, у колгасе імя „1-га Мая“ меркавалася пабудаваць гародніна-хавальню, квасільны і засолачныя пункты. Будуюцца пакуль толькі гародніна-хавальныя, і то вельмі марудным тэмпам, бо няма будаўнічых матар'ялаў; цьвікоў, дошак і г. д. Цікава заўважыць, што пры разьмеркаваньні будаўнічых матар'ялаў, старшыня Слуцкага РВК Каржэвіч заявіў: „10 скрынак цьвікоў я забіраю для мэты, якую не магу агаласіць“. Такім чынам цьвікі былі заброніраваны для «неагалошаных мэт» Каржэвіча, а для важнейшага вучастку, будаўніцтва гародніна-хавальняў засталіся „рожкі да ножкі“.

Мы пытаем; дакуль будзе цягнуцца гэта безадказнасьць за справу нарыхтоўкі гародніны, падрыхтоўкі памяшканьняў для яе захаваньня. Патрабуем ад належных органаў прыцягнуць вінаватых да адказнасьці.

Брыгада атраду „Лёгкай кавалерыі“
Пласковіч і Айзенштадт.

7-га жніўня, а 7-й гадзіне ўвечары, у памяшканьні пакою «партыйнага» склікаецца сэмінары павадыроў груп акцьбрат ФРК. Яўка павадыроў абавязкова.

„У нас усё ў парадку“

Калі паглядзець хаця-б звадворку, на дзейнасьць Мазырскай коопэрацыі, дык адразу кідаецца ў вочы нейкая казёншчына, у палоне якое знаходзяцца амаль усе кіруючыя работнікі Мазырскай коопэрацыі.

Пытаньне з загатоўкаю гародніны нікога ня трывожыць. Няма асоб, якія-б адчувалі сябе адказнымі за гэту справу. Праўленьне МЦРК на шматлікіх пасяджаньнях займалася складаньнем плянаў па забесьпечаньню працоўнага насельніцтва гароднінай. З-за папяровай валакіты загатоўка гародніны ў значнай меры ўжо сарвана. Адказныя работнікі ЦРК гэтага чамусьці не адчуваюць. Прыкладам, загадчык садова-гароднінай базы ЦРК на ўсе запытаньні аб забесьпечаньні гароднінай адказвае:—**„У нас усе прадугледжан; у нас усё ў парадку“**. А ў сапраўднасьці становішча з гароднінай пагражаючае. Неабходны самыя рашучыя меры, каб забясьпечыць выкананьне хаця-б мінімальных плянаў загатоўкі.

Будаўніцтва гародніна-хавальняў ідзе чарапашым крокам. Няма толю і іншых матар'ялаў. Склепаў для бульбы яшчэ не адшукалі, падрыхтоўка да рамонту старых не распачата. Яшчэ толькі думаюць будаваць квасільныя пункты. Матар'ял для пабудовы чанаў квасіць капусту валяецца на двары без нагляду. Вельмі характэрна, што ЦРК дагэтуль яшчэ не паклапаціўся прызначыць адказную за ўсё будаўніцтва асобу.

ЦРК мяркуе 40-50 проц. гародніны захаваць на сваіх складах, а рэштку гародніны даставіць непасрэдна на кватэры рабочых. Але транспортных сродкаў для гэтай мэты не прадугледжана і таму дастаўка гародніны на кватэры таксама можа быць сарвана.

Праўленьне ЦРК мае ў сваім распараджэньні малочную фэрму. Там зараз працьвітае паўнейшая бязгаспадарнасьць. Абора пабудавана бяз усялякага пляну. Пачалі будаваць адну сілосную яму, якая магла-б забясьпечыць кормам 40 проц. цяперашняга стада. Але невядома чаму кінулі гэту работу, хаця матар'ял для пабудовы ямы ёсьць. Загадчык фэрмы тлумачыць, што не хапае сілосных культур для сіласаваньня. Скарыстаць-жа адходы ад гародніны ніхто не здагадаецца. Захоўваюць гародніну на фэрме нядбайна. Мяхі з бульбай і капустаю кідаюцца ў мокрыя склепы—тара і гародніна гніюць. На прапанову падкласьці пад мяхі дошкі загадчык адказаў, **што гэта немэтазгодна, ды яму і часу няма гэтым займацца.**

Не рацыянальна пастаўлена і дастаўка гародніны ў крамы. Замест таго, каб прыбываючую гародніну адразу накіроўваць у крамы, яе чамусьці скідаюць раней на склад, а потым ужо са складаў вязуць у краму. Крамы зусім не прыстасаваны для гандлю гароднінай каля іх зьбіраюцца доўгія хвасты. ЦРК зусім не падрыхтаваўся прымаць чырвоныя абозы, якія прыбываюць з гароднінай з колгасаў і ад індывідуальнікаў. Некаторыя колгасы з-за гэтага прадаюць гародніну на прыватным рынку (колгас „Уперад“). Рабочыя акраіны зусім не ахоплены сеткаю гародніных крам.

Складу для тары няма. Работнікі ЦРК імкнуцца апраўдацца адсутнасьцю месца (?) для пабудовы складу.

Комсамольская організацыя стаіць у баку ад загатовак гародніны і на прымае ніякіх захадаў да зьнішчэньня блсчынстваў, якія творацца ў ЦРК. Паказальным у гэтым напрамку зьяўляецца факт з Калінкавіцкім райкомам комсамолу. Сэкратар РК на запытаньне, які ўдзел прымае комсамольская організацыя ў загатоўках гародніны, адказаў: **гэта ня наша справа, а справа коопэрацыі.**

Адозва ЦК УсеЛКСМ аб усесаюзнай сустрэчы гародніны да Мозыра яшчэ не дайшла.

Брыгадзір „Ч. З.“ **Ш.**

Гадавіна Далёка-Усходняй Чырвонай арміі

Чырвонаштандарнай Далёка-Усходняй—гарачае комсамольскае прывітаньне

Год назад хмары ваеннай непагоды насунуліся над краінай Саветаў.

Са згоды сусьветнага імпэрыялізму мукдэнскія генэралы вялі яўна провакацыйную політыку ў адносінах да СССР. Ні на чым не абгрунтаваны захоп Кітайска-Усходняй чыгункі, налёты на савецкія гандлёвыя і дыплёматычныя прадстаўніцтвы, нячуваныя гвалты і зьдзекі над савецкімі грамадзянамі—вось паасобныя зьвеньні аднаго і таго-ж ланцугу ганебнай дзейнасьці кітайскіх генэралаў і рускіх белабандытаў.

Усё гэта вяло да аднэй мэты—сарваць мірнае соцыялістычнае будаўніцтва нашае дзяржавы і ўцягнуць нас у вайну.

Тав. БЛЮХЭР

Нацкаваныя чужаземнымі мілітарыстымі, мукдэнскія генэралы ў сваіх марах бачылі сябе ўжо на толькі захопнікамі КУ чыгункі, але і заваёўцамі Савецкай Расіі, амаль што ня трыумфатарамі на вуліцах Масквы.

На кітайска-савецкіх граніцах адбывалася ўзмоцненая концэнтрацыя кітайскіх атрадаў і белагвардзейскіх банд пад начальствам Пяшкова і іншых разбойнічых атаманаў. Адзіным стымулам да паходу для ўсіх гэтых „доблестных войнов“ зьявілася надзея на добрую здабычу, на магчымасьць парабаваць удоваль. І, сапраўды, кароткатэрміновы захоп КУ чыгункі прынёс вялізарныя страты чыгунцы: заходняя ветка дарогі амаль цалкам была разбурана дэмобілізаванымі салдатамі кітайскіх генэралаў.

Пагранічныя банды, урываючыся на нашу тэрыторыю, парушалі жыцьцё мірнага насельніцтва, тэрорызуючы яго адкрытым разбоем і гвалтам.

Пры такіх трывожных абставінах савецкі ўрад выдаў загад аб стварэньні Асобай Далёка-ўсходняй арміі для абароны нашых граніц.

Камандуючым гэтай арміяй быў прызначан тав. Блюхер.

Ня прыходзіцца гаварыць аб тым, якім улюлюканьнем якімі кпінамі і пагрозамі сустрэў капіталістычны сьвет гэтае баявое формаваньне частак Чырвонай арміі.

Буржуазія ўсяго сьвету выказвала адкрыта свае пажаданьні бачыць АДУА разбуранай і зьнішчанай. Францускі мінзамспраў Брыян прапанаваў свае пасрэдніцтва ў справе ўлажваньня савецка-кітайскага конфлікту. Але кожнаму сьвядомаму пролетару было ясна, што міралюб'е Брыяна і іншых эўропэйскіх „міратворцаў“ толькі на словах, а на справе яны ўсе нацкоўваюць Кітай да паходу на СССР.

6-га жніўня 1929 г. быў выдан загад аб стварэньні АДУА. І гэтая армія была зараз-жа організавана. На яе была ўскладзена адказнасьць за захавальнасьць далёка-ўсходніх меж. І гэтую задачу АДУА выканала з гонарам.

Напады кітайскіх і белых бандытаў на нашыя заставы, пікеты і на мірных насельнікаў пабудзілі чырвоных байцоў на рашучыя, адказныя дзеі. Наша армія павяла наступленьне толькі тады, калі яна была да гэтага сапраўды прымушана, і наступленьне гэта было прадпрынята не з захопніцкімі мэтамі, а толькі для рашучага адпору кітайскаму імпэрыялізму, які занадта спадзяваўся на свае сілы і паверыў у казкі аб слабасьці нашых чырвонаармейскіх частак.

У надзвычайных абставінах нашыя чырвонаармейцы паказалі прыклад высока-політычнай сьвядомасьці, дысцыплінаванасьці і вытрымкі.

Бойкі 17—20 лістапада, якія разгарнуліся ў Манчжурыі, давялі, што Чырвоная армія—моцны і баяздольны організм, наскрозь клясава-сьвядомы і ведаючы за што ён змагаецца. Руйнуючы адпор, даны кітайскай ваеншчыне гэтымі бойкамі, прымусіў нанкінскі і мукдэнскі ўрады пайсьці на ўступкі, спыніць дзёрскія напады на нашы межы і ўступіць у мірныя перагаворы.

Так храбрыя чырвонаармейскія часьці АДУА, стоячы на варце савецкіх межаў, паказалі ўсяму сьвету, што яны зьяўляюцца сапраўднымі выказьнікамі сусьветнай політыкі рабоча-сялянскай дзяржавы.

І пролетарыят Савецкага Саюзу з вялізарнейшай удзячнасьцю і павагаю адносіцца да чырвоных байцоў Асобай Далёка-ўсходняй арміі і яе кіраўніка Васіля Константынавіча Блюхера.

За свае баявыя заслугі, за сваю клясавую сьвядомасьць, за высокую дысцыпліну АДУА узнагароджана ордэнам „Чырвонага Сьцягу“. І гэты чырвоны сьцяг служыць сымболем тэй вялікай ідэі комунізму, на абарону якое заўсёды гатовы чырвоныя байцы.

І. М.

У паходзе за сілос

Сілосаваньне—важнейшае зьвяно уборачнай кампаніі

Сьледуйце прыкладу комсамольцаў Негарэльскага сельсавету

Комсамольскія ячэйкі Меншчыны, слухайце выклік кустаvoга сходу ячэек Негарэльскага с-савету

Газэтам „Зьвязда“ і „Чырвоная Зьмена“ і Мен. АК ЛКСМБ

Куставы сход комсамольскіх ячэек Негарэльскага сельсавету Койданаўскага раёну рапартуе: „Аб'яўлены двесяцідзёньнік паходу комсамолу на выкананьне плянаў сілосаван ня практычна ажыцьцяўляем—організавалі 4 **ударныя** брыгады, у якія запісалася 58 чалавек, з іх комсамольцаў—40, партыйцаў—8 і беспартыйных—10 чал.

2) Абавязваемся выкапаць да 10-га жніўня **8 сілосных установак, ёмістасьцю ў 240 куба-мэтраў** і выклікаем пасьледваць нашаму прыкладу ўсе вясковыя ячэйкі ЛКСМБ Менскай акругі.

Прэзыдыум сходу.

Сілосаваньне на... паперы

Гарадоцкі РК ЛКСМБ ня прыдаў належнага значэньня сілосаваньню. РК гэтую працу праводзіў габінэтным шляхам.

На падставе атрыманых цыркуляраў АК ЛКСМБ, у якіх адзначалася, што „кожная ячэйка ЛКСМБ павінна пабудаваць ня менш 30 сілосных ям, РК прыступіў да „працы“. Ня ўлічваючы магчымасьцяй і ўмоў кожнай ячэйкі, РК даў заданьне, каб кожная ячэйка пабудавала ня менш 30 ям.

Потым РК склікаў нараду сакратароў сельскіх ячэек, на якой не абмеркаваў пытаньня як найлепш правесьці працу па сілосаваньню, а абмежаваўся кароткай інформацыяй. Урэшце нарада вынесла наступную пастанову:—„Работу па сілосаваньню ўвязаць з работай. Заняцца падборам хлопцаў, якія цікавяцца сілосаваньнем і паслаць іх на курсы, а таксама зацікавіць усю організацыю гэтай справай. Паставіць сілоснае раз пытаньне на РК“ і г. д.

Гэтай пастановай працы РК па сілосаваньню і абмежаваўся.

Падцягнуць адстаючых

Комсамольскія ячэйкі Лёзьненскага раёну (Віцебшчына) выкапалі 14 сілосных ям. У арцелі „Комінтэрн“ прыступлена да пабудовы сілоснай бакшты на 20.000 пуд. сілоснай масы. У гэтай-жа арцелі комсамольскія ячэйкі капаюць яму ёмістасьцю ў 10.000 пудоў сілоснай масы.

Добрамысьлянская ячэйка організавала нядзельнік сілосаваньня і выкапала адну сілосную яму на 8.000 пудоў. На такую-ж колькасьць сілоснай масы выкапалі яму комсамольцы **Вішнякоўскай ячэйкі КСМ**, акрамя двух ям меншага разьмеру, якія пабудаваны таксама сіламі комсамольскай ячэйкі.

Гэтыя 14 ям будаваліся шляхам організацыі суботнікаў і нядзельнікаў, выкарыстаньня выхадных дзён і кожнай вольнай хвіліны.

Але трэба сказаць, што большасьць комсамольскіх ячэек не пераключыла свае сілы і энэргію на выкананьне плянаў сілосаваньня. Ёсьць ячэйкі якія не пабудавалі ніводнай сілоснай ямы.

Кароль.

Шэрсьць аддалі прыватніку

Адгавварваючыся „об'ектыўнымі“ рычынамі аб „нерэальнасьці“ пляна нарыхтовак шэрсьці, бюрократы з Наркамганд... Белкоопсаюзу і Малжывсаюзу сарвалі важную палітычную кампанію,—мяркуюць пачаць асеньнюю нарыхтоўку...у верас...

Выканалі плян вясеньняй нарыхтоўкі на... 5 проц.

Патрабуем неадкладнага прыцягненьня да судовай адказнасьці вінаватых у зрыве пля...

ПА-УДАРНАМУ—ЗА ПРАЦУ

Залішне сёньня многа гаварыць аб важнасьці нарыхтоўкі шэрсьці як сыравіны для нашай прамысловасьці, а таму мы адразу прыступім да высьвятленьня сапраўднага малюнку становішча працы нарыхтоўкі шэрсьці па Беларусі.

Акцыянэрнае таварыства „Шэрсьць“ пад непасрэдным кіраўніцтвам Наркамгандлю павінна было загатовіць 500 тон шэрсьці на вясеньня-асеньняй нарыхтоўкі 1930 г. Гэта першы год, калі Беларусь уключана ў раёны нарыхтоўкі шэрсьці, а таму патрэбна было разгарнуць шырокую растлумачальную працу, узьняць грамадзкую думку вакол гэтага важнейшага мерапрыемства і выкарыстаць усе магчымасьці, каб плянавае заданьне нарыхтоўкі шэрсьці выканаць.

Але гэтага ня было. Організацыі, якія павінны былі кіраваць і праводзіць нарыхтоўку шэрсьці нічога не рабілі, а Наркамгандаль, Белкоопсаюз і Жывсаюз аднесьліся да гэтай справы з прахладцам. У выніку гэтага прахладцу працы, Наркамгандаль БССР толькі 6 чэрвеня пад настойлівым патрабаваньнем акцыянэрнага т-ва „Шэрсьць“ даў пізавым органам дырэктыву аб разгортваньні нарыхтовак. І зусім нічога ня зроблена іншымі організацыямі.

Нарэшце атрымалася, што ў паасобных мясцох замест разгортваньня працы па нарыхтоўцы і выкананьня плянавага заданьня нарыхтовак, заняліся справай скарачэньня плянавых заданьняў. Менскі акргандаль, якому далі зададаньне сабраць па акрузе 82 тоны, вынес пастанову скараціць плян загатовак да 24 тон.

што Масква вылучыла непасрэдна для Беларусі 200.000 рублёў.

Але замест таго, каб пры дапамозе рацыянальнага выкарыстаньня гэтага фонду прэміраваньня прыцягнуць сялян да здачы шэрсьці. Белкоопсаюз гэты фонд злачынна разбазарыў не па прызначэньню.

Так, напрыклад, для сваіх здатчыкаў Белкоопсаюз даваў 100 проц. прэміраваньне, а для здатчыкаў шэрсьці 15—20 проц. прэміі, вызначыўшы для прэміраваньня здатчыкаў шэрсьці касьцюмы каштоўнасьцю ў 50—60 руб. у той час, калі селянін мае магчымасьць здаць шэрсьці на 5—6 рублёў і ні ў якім разе ня зможа атрымаць такую прэмію.

Такое становішча з нарыхтоўкай было ў час вясеньняй кампаніі, але і зараз далей агульных разьважаньняў аб нарыхтоўцы шэрсьці нічога конкрэтнага ня зроблена, што спрыяе для разгортваньня працы нарыхтоўкі шэрсьці прыватнікам. Так, напрыклад, сяляне ўжо зараз пачалі стрыгчы жывёлу а ўстановы, якія ведаюць нарыхтоўкай, лічаць распачаць працу толькі ў верасьні месяцы, чым даюць магчымасьць прыватнікам правесьці сваю нарыхтоўку.

Патрэбна, каб зараз-жа партыйныя і комсамольскія організацыі ўключылі ў круг свае практычнай працы, працу па шэрсьценарыхтоўках, організавалі вакол гэтага важнейшага мерапрыемства грамадзкую думку.

Комсамольскія і піонэрскія організацыі вёсак, дзе непасрэдна праходзяць нарыхтоўкі шэрсьці павінны зараз-жа пераключыцца на практычнае правядзеньне гэтай работы.

Цішка Верны.

Плян выканан на... 5 процантаў

Беларусь па пляну вясеньняй нарыхтоўчай кампаніі павінна была нарыхтаваць 214 тон шэрсьці, а нарыхтавала толькі 29 тон, што складае ў сярэднім 5 проц. выкананьня плянавага заданьня.

Разважаньні акруговых устаноў аб нерэальнасьці плянаў па інэрцыі перадаліся ў раёны і як вынік замест працы па выкананьню плянаў у раёнах разважалі, на што сьпяшацца выконваць плян, бо ён усё роўна нерэальны, і атрымліваемыя дырэктывы, ня чытаючы прышываліся да спраў. Так, напрыклад, быў выпадак, калі брыгадзір рабочай брыгады запытаўся ў Тураўскім РВК, як пастаўлена нарыхтоўка шэрсьці ў раёне дык яму адказалі, што аб ніякай нарыхтоўцы яны ня ведаюць, дырэктыву і плянаў наконт гэтага не атрымоўвалі. Пры настойлівым патрабаваньні брыгадзіра прагледзець паступаўшыя дырэктывы, было знойдзена дырэктыва Наркамгандлю аб нарыхтоўцы шэрсьці, дадзенай яшчэ у сакавіку м-цы, выкананьнем якой на працягу 4 месяцаў ніхто не займаўся.

Так аднесьліся да справы нарыхтоўкі шэрсьці ў вясеньні пэрыод.

Усе маўчалі

5 проц. выкананьня плянаў за вясеньнюю нарыхтоўку—ганэбная лічба. На вуроках гэтага прарыву неабходна было-б прыняць меры і не дапусьціць іх паўтарэньня, а таксама вінаватых за зрыў вясеньняга пляну прыцягнуць да адказнасьці. Але ніхто гэтага не заўважыў, ня гледзячы што акцыянэрнае таварыства „Шэрсьць“ неаднакраць зьвярталася да прокурора рэспублікі які на ўсе яе просьбы адказаў маўчаньнем І толькі зараз у час налёту „лёгкай кавалерыі“, калі памочнік прокурора рэспублікі быў фактамі кавалерыстых прыціснуты, як кажуць, да сьценкі, прызнаўся ў бязьдзейнасьці ў гэтым напрамку прокуратуры, мотывуючы сваю бязьдзейнасьць об'ектыўнымі ўмовамі. „Многа працы, нельга з усім справіцца“.

Так аднесьліся партыйныя, савецкія і комсамольскія організацыі да справы нарыхтоўкі шэрсьці, займаючыся агульнымі разважаньнямі аб нерэальнасьці плянаў, дапусьцілі прарыў у нарыхтоўках.

Яшчэ ня лепш ганебным фактам зьяўляюцца адносіны Белкоопсаюзу, якому для нарыхтоўкі шэрсьці дан фонд прэміраваньня прамтаварамі здатчыкаў шэрсьці. Аб важнасьці гэтага фонду можна ўжо меркаваць па тым,

ЯКАЯ ПАДРЫХТОЎКА, ТАКІЯ І ВЫНІКІ

Плян загатовак авечай шэрсьці ўжо даўно быў разьбіты Наркамгандлем БССР па акругах і разасланы акруговым інспэктарам гандлю, а таксама і цэнтральнай загатоўчай організацыяй па сваіх акруговых звеньнях, але апошнія, замест працы, скопіявалі пляны і разаслалі па раёнах. Да апошніх лічбаў мая, г. зн. да выезду рабочай брыгады, нічога не рабілі і гэтыя пляны засталіся акуратна прышытымі да спраў.

Пры абсьледваньні мною Бабруйскага Акргандлю, тав. Шчарбакоў заявіў:—Я плян разьбіў і разаслаў па раёнах, а што там з гэтымі плянамі зрабілі ня ведаю. Не правяраў і ня цікавіўся. Ды к таму-ж тут шэрсьць не прадаюць. Чаго-ж правяраць?

Пры абсьледваньні Бабруйскага раймалжывёлсаюзу, старшыня яго ня ведаў нават ці ёсьць такі плян.

Калі я паставіў аб гэтым пытаньне перад адпаведнымі організацыямі, старшыня раймалжывёлсаюзу загатовіў на працягу 10 дзён 610 кілё шэрсьці. Адно толькі гэта гаворыць аб рэальнасьці плянаў загатоўкі шэрсьці. У Любанскім т-ве нельга было дабіцца на якую дакладна суму атрымана тавараў для прэміяваньня здатчыкаў шэрсьці.

На скліканай нарадзе сельскіх крамнікаў высьнілася, што многія з іх нават ня ведалі, што неабходна загатаўляць шэрсьць.

У Старобінскім раёне, як толькі атрымалі плян загатовак, раймалжывёлсаюз і асабліва спажыв. таварыства кінуліся ў кожгасы закупаць шэрсьць, не праводзячы да гэтага ніякай растлумачальнай працы. Індывідуальны сэктар пакінулі ў пакоі, бо там неабходна працяжная і крапатлівая работа. Спажывецкае таварыства адмаўляла ў выдачы прэмій здатчыкам, г. зн. вялася скрытая конкурэнцыя.

Пры абсьледваньні Чырвона-Слабодзкага раёну аказалася, што загатоўчы пункт плаціў зусім нізкія цэны, не прадугледжаныя Наркамгандлем. На пытаньне: чаму яны плацяць такія цэны і адкуль яны ўзяты, кіраўніцтва Спажыв. т-ва адказала, што ў іх гэта старыя расцэнкі, а новых яны не атрымалі. Мне прышлося страціць шмат часу, каб знайсьці ў справах праўленцаў новыя расцэнкі, прысланыя Наркамгандлем.

Сяляне ў выніку такога „ўпушчэньня“ насілі шэрсьць прыватнікам.

Усе вышэйпералічаныя факты гавораць аб рэальнасьці пляну і бязьдзейнасьці нізавых організацый у справе загатоўкі шэрсьці. Партыйныя і комсамольскія організацыі таксама не кіравалі і не працавалі ў гэтай галіне.

Неабходна зараз-жа ўзяцца за справу, каб выправіць меўшыяся ў гэтай працы прарывы.

Брыгадзір рабочай брыгады
ВЕРАМЕЙЧЫК.

І тут нічога ня робяць

Калінкавічы. Дарагія тавар... У сучасны момант я знаходжу... раёне і магу паведаміць, што таксама работа кульгае, як ... ўсёй акрузе,—г. зн. інструк... пляны загатовак шэрсьці згуб... ў нетрах коопэрацыйнага апара... ніколі не даходзяць да загато... пунктаў.

Прамтавараў, у якіх маюць трэбу загатоўцы, на пунктах ... У гутарцы яны заяўляюць, без прамтавараў загатоўк... магчыма і патрабуюць, каб далі мануфактуру, табак... ніткі. Калі гэты тавар будзе ... пушчан плян можна будзе ...наць. Тавар, які ёсьць на баз... адпавядае загатоўцы. Прык... ёсьць касьцюмы і паліто, але ... табакі і інш. танных прэмій. ...мойму неабходна што-небудзь біць у гэтым напрамку.

На сходах спэцыяльна разь... гэта пытаньне і абвясьцілі ... білізаванымі па загатоўцы шэр...

Брыгадзір рабочай брыгады
Хургі...

„Лепей позна, чым нікол“

Зрыў вясеньняй загато... шэрсьці і пагроза асеньняй ... факт, перад якім мы ста... Гэтыя прарывы атрымалі... па-першае, у выніку та... што належныя організацы... праводзілі ніякай падрыхто... чай і растлумачальнай пра... да збору шэрсьці і, па-дру... гое,—дрэннае і няправільн... разьмеркаваньне фонду пра... тавараў. Калі мы запыталі... ў Наркамаце Гандлю, як я... далей думаюць наконт шэр... цезагатовак, нам адказ... „лепей позна, чым нікол...

Зараз адпускаем 40 тыс... руб. для закупкі меш... тоўных прэмій, якія змогу... атрымліваць сяляне. Гэта, ... зумоўна, зможа хоць кры... выправіць прарывы.

Неабходна зараз-жа аст... нім організацыям, асабл... партыйным, комсамольскім... піонэрскім, зьвярнуць нале... ную ўвагу на гэтую пра...

Плян шэрсьцезагатовак ... вінен быць выкананы.

А. Сладзін.

Яшчэ ня позна падпісацца на жнівень м-ц на „Ч. З.“

У саюзе з інтэрвэнтамі

(Працяг. Пачатак глядзі на 1-й старонцы)

Мы ўжо гаварылі вышэй, што беларускі нацыянал-фашызм зьяўляецца сілай, якая прымае непасрэдны ўдзел у падрыхтоўцы вайны супроць Савецкай Беларусі. У гэтым-жа нумары газэты мы маем зусім ня двузначныя заявы нацыянал-фашысцкіх палітыкаў па гэтым пытаньні. У міжнародным аглядзе, спыняючыся на апошніх падзеях, нацыянал-фашысцкі „Наперад“ заяўляе: ...„На ўсходніх рубяжох сучаснай Польшчы вялізарная большасьць насяленьня ня польская. **Дык і ўся справа абароны гэтых граніц прымае выразна і прынцыпова палітычны характар.** Тое, што робіцца за чырвоным кардонам,—піша газэта,—дае яшчэ раз—можа ўжо ў апошні раз—**нячувана памысныя магчымасьці для польскай палітыкі**... Ці выкарыстаюць гэтую нячувана карысную, як кажуць кон'юнктуру, кіраўнікі сучаснай Польшчы, дзеля вырашэньня асноўнай задачы польскай усходняй палітыкі—поўнага паразуменьня з сваімі тэрыторыяльнымі меншасьцямі, гэта—ня толькі справа іх дзяржаўнага розуму, але **можа і пытаньне ўсёй будучыні Польшчы як незалежнай дзяржавы**“...

У гэтай цытаце, якую мы падалі з газэты, з выключнай шчырасьцю выкладаецца програма беларускага нацыянал-фашызму, які яўна заклікае польскіх імпэрыялістых да ваеннага вырашэньня „усходняй проблемы“. Беларускія нацыянал-фашыстыя проста заяўляюць, што ў пытаньнях абароны меж фашысцкай Польшчы, яны адкрыта стаяць на позыцыях польскага фашызму

Будзе зусім правільна, калі мы па гэтых програмных заявах Луцкевіча будзем судзіць і аб політычнай програме беларускага нацыянал-дэмократызму тут. Беларускі нацыянал-дэмократызм, вядучы змаганьне супроць пролетарскай дыктатуры ў БССР, таксама як і Луцкевіч, ставіць стаўку на замежную інтэрвэнцыю, конкрэтна—на інтэрвэнцыю польскага імпэрыялізму. Уся контррэволюцыйная дзейнасьць беларускіх нацыянал-дэмократаў падпарадкавана падрыхтоўцы ажыцьцяўленьня гэтай галоўнай і цэнтральнай задачы. Змаганьне з савецкаю ўладаю, змаганьне за разьвязваньне капіталістычных сіл у краі, змаганьне за хутарскія шляхі разьвіцьця сельскае гаспадаркі, за буржуазную беларускую культуру, імкненьне організацыйна скалаціць контр-рэволюцыйныя нацыяналістычныя сілы— усё гэта ідзе па аднэй лініі—на лініі актыўнай падрыхтоўкі да замежнай інтэрвэнцыі. Луцкевіч адкрыта гаворыць пра тое, аб чым не маглі і не адважыліся адкрыта заяўляць беларускія нацыянал-дэмократы ў БССР. І тых і другіх, і палітычна і організацыйна, яднае адзінства клясавых мэт—зьвяржэньне пролетарскай дыктатуры, змаганьне заператварэньне Савецкай Беларусі ў каленіяльны край польскага імпэрыялізму.

І тыя і другія ідуць у цесным саюзе з інтэрвэнтамі, і тыя і другія актыўна змагаюцца за падрыхтоўку вайны супроць краіны саветаў.

Сьвядомае шкодніцтва, сабатаж, організацыйныя імкненьні сарваць наша социялістычнае будаўніцтва, плянавая настойлівая і ўпартая работа над зьбіраньнем усіх жывых сіл контррэволюцыі—стаўка на інтэрвэнцыю, на антысавецкую вайну міжнародных і польскіх імпэрыялістых, саюз з заходня-беларускім нацыянал-фашызмам і польскім фашызмам—вось твар, вось існасьць беларускай контр-рэволюцыі!

Наша разгорнутае социялістычнае наступленьне сустракае шалёнае супраціўленьне клясавага ворага. На асновах суцэльнай колектывізацыі, шырокія працоўныя масы пад кіраўніцтвам компартыі ажыцьцяўляюць політыку ліквідацыі апошняе капіталістычнае клясы—кулацтва. Гэтая кляса, як і капіталістычныя элемэнты гораду, ня хочуць добраахвотна зыйсьці са сцэны гісторыі. Яны вядуць шалёнае змаганьне супроць пролетарскай дыктатуры. Вядуць шалёнае змаганьне супроць пролетарскай дыктатуры і політычныя ідэолёгі капіталістычных элемэнтаў гораду і вёскі—беларускія нацыянал-дэмократы. XVI зьезд УсеКП(б) правільна характарызаваў мясцовы нацыяналізм як тую сілу, якая іграе на руку інтэрвэнтам. І з гісторыі і суровай сучаснасьці абвостранага клясавага змаганьня мы бачым, як беларуская контррэволюцыя, не ганьбуючы сродкамі і формамі, вядзе змаганьне ў саюзе і пры дапамозе замежнага капіталу супроць працоўных, супроць савецкай ўлады. Пролетарская дыктатура жорстка расправяецца з клясавым ворагам. Наша партыя, ажыцьцяўляючы ленінскую нацыянальную політыку, з посьпехам мобілізоўвала і будзе мобілізоўваць шырокія працоўныя масы Савецкай Беларусі на змаганьне з клясавым ворагам і яго контр-рэволюцыйнымі прадстаўнікамі і ідэолёгам. Уся політыка нашай партыі, у тым ліку і яе нацыянальная політыка апіраецца на магутнае падтрыманьне шырокіх працоўных мас.

Шырокія масы працоўнай інтэлігенцыі таксама ідуць за нашай партыяй, таксама падтрымліваюць політыку партыі на разгорнутае социялістычнае наступленьне, таксама падтрымліваюць і нашу нацыянальную політыку. Перад тымі адзінкамі, якія быць можа яшчэ зусім нядаўна верылі ў „незалежніцкае“ мінулае розных „героў“ БНР, якія ідэалізавалі гэта мінулае—рубам стаіць пытаньне: або—або. І апублікаваныя дакуманты з мінулага і ўся контр-рэволюцыйная работа ў сучасным зрывае ілжывую маску міралюбівых фраз з нацыянал-дэмократаў. Ні якіх хістаньняў у адносінах да контр-рэволюцыйных нацыянал-дэмократаў быць ня можа. Або з пролетарскай дыктатурай і тады разам з ёю, разам з шырокімі працоўнымі масамі, пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі трэба актыўна змагацца з клясавым ворагам з контррэволюцыяй, або хістаньні і тады простай дарогай у абдымкі контр-рэволюцыйнага нацыяналізму, які ставіць стаўку на зрыў социялістычнага будаўніцтва на зрыў будаўніцтва і разьвіцьця беларускай пролетарскай культуры, на зьнішчэньне Савецкай Социялістычнай Беларусі. Вось такая суровая логіка абвостранага клясавага змаганьня. Ніякай сярэдзіны тут быць ня можа. Так, і толькі так, можа і павінна стаяць пытаньне перад кожным сумленным працоўным інтэлігентам, які шчыра хоча працаваць разам з працоўнымі масамі над будаўніцтвам новага социялістычнага жыцьця, над будаўніцтвам, разьвіцьцём і ўмацаваньнем Савецкай Социялістычнай Беларусі ў дружнай і непарыўнай сям'і народаў усяго Савецкага Саюзу.

Вядучы бязьлітаснае змаганьне супроць саюзьнікаў інтэрвэнцыі—контр-рэволюцыйнага нацыянал-дэмократызму, наша партыя будзе і надалей з усёй непрымірымасьцю, рашучасьцю і пасьлядоўнасьцю весьці змаганьне з яго агентурай унутры партыі—нацыянал-опортуністамі. Наша баявая задача—ачысьціць рады партыі ад нацыянал-опортуністых усіх колераў і адценьняў, якія яшчэ засталіся ў ёй, не паслабляць змаганьня з праяўленьнямі нацыянал-опортунізму ў тэорыі і практыцы, даваць бязьлітасны адпор усякім прымірэнчым адносінам да нацыянал-опортуністых.

(„Зьвязда“)

Комса ольцы м ляры за працай

Даць гародніну пролетарскім цэнтрам

Слуцкія коопэратары зрываюць загатоўкі гародніны

Комсамол Мазыршчыны яшчэ ня ўключыўся ва ўсесаюзную сустрэчу гародніны

Нэпманскі дух у Слуцкім Райгарпо

Загатоўка гародніны ў Слуцкім раёне—у самым разгары. На склады Райпаляводсаюзу штодня прывозяць з колгасаў і ад індывідуальных гаспадарак абозы з гароднінай. За два дні Райпаляводсаюзам адгружана ў Менск 84 тысячы пудоў і ў Ленінград 3 вагоны бульбы. На бліжэйшы час мяркуецца адправіць 5 вагонаў гародніны ў Маскву і Ленінград. Але загадзя можна сказаць, што адпраўка будзе сарвацца з-за адсутнасьці неабходнай колькасьці мяхоў. Упаўнаважаны Белсадсаюзу абяпаў гэтыя мяхі даць, але іх няма і да сёньняшняга дня. У той час на складах у Слуцку тара ёсьць і часткова яна не скарыстоўваецца, і на складзе Белплодагародніны больш тысячы мяхоў ляжаць без скарыстаньня. Акруговы агент аддзелу Белплодагародніны з „патрыотычных пачуцьцяў“ ня хоча даваць сваёй тары садова-гароднай сэкцыі Райпаляводсаюзу. Лічачы сябе „рэгулюючым органам на садова-гародным рынку“, ён сьвядома зрывае адпраўку гародніны пролетарскім цэнтрам.

У Райгарпо з загатоўкамі гародніны справа яшчэ горш. Гародніны для задавальненьня патрэб рабочых і чырвонаармейскіх частак Слуцкага гарнізону ў Гарпо няма. Ня гледзячы на тое, што Райпаляводсаюз своечасова прапанаваў, каб Райгарпо самастойна пачынала загатаўляць гародніну, Гарпо аднак, упарта адмаўляецца ад загатовак, бо гандаль гароднінай дае зусім невялікі прыбытак. Гэта злачыннае парушэньне дырэктыў партыі аб забесьпечаньні рабочага спажыўца гароднінай праз коопэрацыю ня можа быць названа нічым іншым, як толькі галаваляпствам і злачынствам работнікаў коопэрацыі.

Зараз некаторыя колгасы прымушаны прадаваць гародніну на прыватны рынак. А коопэрацыя толькі ў апошні час пад націскам партыйных організацый пачала будаваць садова-гародныя склады. Так работнікі Слуцкай коопэрацыі выконваюць пастановы 16 зьезду аб павышэньні рэальнай зарплаты рабочых.

Адносіны да колгасаў,—асноўных пастаўшчыкоў гародніны,—недапушчальныя. На пляну, у колгасе імя „1-га Мая“ меркавалася пабудаваць гароднінна-хавальню, квасільны і засолачныя пункты. Будуюцца пакуль толькі гародніна-хавальныя, і то вельмі марудным тэмпам, бо няма будаўнічых матар'ялаў; цьвікоў, дошак і г. д. Цікава зазначыць, што пры разьмеркаваньні будаўнічых матар'ялаў, старшыня Слуцкага РВК Каржэвіч заявіў: „10 скрынак цьвікоў я забіраю для мэты, якую не магу агаласіць“. Гэтымі чынам цьвікі былі заброніраваны для „неагалошаных мэт“ Каржэвіча, а для важнейшага вучастку, будаўніцтва гародніна-хавальняў засталі „рожкі да ножкі“.

Мы пытаем; дакуль будзе цягнуцца гэта безадказнасьць за справу нарыхтоўкі гародніны, падрыхтоўкі памяшканьняў для яе захаваньня. Патрабуем ад належных органаў прыцягнуць вінаватых да адказнасьці.

Брыгада атраду „Лёгкай кавалерыі“

Пласковіч і Айзенштадт.

7-га жніўня, а 7-й гадзіне увечары, у памяшканьні пакою „паводыра“ склікаецца сэмінары паводыроў груп акцыбрат ФРК. Яўка паводыроў абавязкова.

„У нас усё ў парадку“

Калі паглядзець хаця-б звадворку, на дзейнасьць Мазырскай коопэрацыі, дык адразу кідаецца ў вочы нейкая казёншчына. У палоне якое знаходзяцца амаль усе кіруючыя работнікі Мазырскай коопэрацыі.

Пытаньне з загатоўкаю гародніны нікога ня трывожыць. Няма асоб, якія-б адчувалі сябе адказнымі за гэту справу. Праўленьне МЦРК на шматлікіх пасяджэньнях займалася складаньнем плянаў па забясьпечаньню працоўнага насельніцтва гароднінай. З-за папяровай валакіты загатоўка гародніны ў значнай меры ўжо сарвана. Адказныя работнікі ЦРК гэтага чамусьці не адчуваюць. Прыкладам, загадчык садова-гароднінай базы ЦРК на ўсе запытаньні аб забясьпечаньні гароднінай адказвае:—„**У нас усе прадугледжан; у нас усё ў парадку**“. А ў сапраўднасьці становішча з гароднінай пагражаючае. Неабходны самыя рашучыя меры, каб забясьпечыць выкананьне хаця-б мінімальных плянаў загатоўкі.

Будаўніцтва гародніна-хавальняў ідзе чарапашым крокам. Няма толк і іншых матар'ялаў. Склепаў для бульбы яшчэ не адшукалі, падрыхтоўка да рамонту старых не распачата. Яшчэ толькі думаюць будаваць квасільныя пункты. Матар'ял для пабудовы чанаў квасіць капусту валяецца на двары без нагляду. Вельмі характэрна, што ЦРК дагэтуль яшчэ не паклапаціўся пры значыць адказную за ўсё будаўніцтва асобу.

ЦРК мяркуе 40-50 проц. гародніны захаваць на сваіх складах, а рэштку гародніны даставіць непасрэдна на кватэры рабочых. Але транспортных сродкаў для гэтай мэты не прадугледжана і таму дастаўка гародніны на кватэры таксама можа быць сарвана.

Праўленьне ЦРК мае ў сваім распараджэньні малочную фэрму. Там зараз працьвітае паўнейшая бязгаспадарнасьць. Абора пабудавана бяз усялякага пляну. Пачалі будаваць адну сілосную яму, якая магла-б забясьпечыць кормам 40 проц. цяперашняга стада. Але невядома чаму кінулі гэту работу, хаця матар'ял для пабудовы ямы ёсьць. Загадчык фэрмы тлумачыць, што не хапае сілосных культур для сласаваньня. Скарыстаць-жа адходы ад гародніны ніхто не здагадаецца. Захоўваюць гародніну на фэрме ня дбайна. Мяхі з бульбай і капустаю кідаюцца ў мокрыя склепы—тара і гародніна гніюць. На прапанову падкласьці пад мяхі дошкі загадчык адказаў, **што гэта немэтазгодна, ды яму і часу няма гэтым займацца**.

Не рацыянальна пастаўлена і дастаўка гародніны ў крамы. Замест таго, каб прыбываючую гародніну адразу накіроўваць у крамы, яе чамусьці скідаюць раней на склад, а потым ужо са складаў вязуць у краму. Крамы зусім не прыстасаваны для гандлю гароднінай каля іх зьбіраюцца доўгія хвасты. ЦРК зусім не падрыхтаваўся прымаць чырвоныя абозы, якія прыбываюць з гароднінай з колгасаў і ад індывідуальнікаў. Некаторыя колгасы з-за гэтага прадаюць гародніну на прыватным рынку (колгас „Уперад“). Рабочыя акраіны зусім не ахоплены сеткаю гародніных крам.

Складу для тары няма. Работнікі ЦРК імкнуцца апраўдацца адсутнасьцю месца (?) для пабудовы складу.

Комсамольская організацыя стаіць у баку ад загатовак гародніны і ня прымае ніякіх захадаў да зьнішчэньня бясчынстваў, якія творацца ў ЦРК. Паказальным у гэтым напрамку зьяўляецца факт з Калінкавіцкім райкомам комсамолу. Сэкратар РК на запытаньне, які ўдзел прымае комсамольская організацыя ў загатоўках гародніны, адказаў: **гэта ня наша справа, а справа коопэрацыі**.

Адозва ЦК УсеЛКСМ аб усесаюзнай сустрэчы гародніны да Мозыра яшчэ не дайшла.

Брыгадзір „Ч. З.“ Ш.

Гадавіна Далёка-Ўсходняй Чырвонай арміі

Чырвонаштандарнай Далёка-Усходняй—гарачае комсамольскае прывітаньне

Год назад хмары ваеннай непагоды насунуліся над краінай Саветаў.

Са згоды сусьветнага імпэрыялізму мукдэнскія генэралы вялі яўна провакацыйную політыку ў адносінах да СССР. Ні на чым не абгрунтаваны захоп Кітайска-Усходняй чыгункі, налёты на савецкія гандлёвыя і дыплёматычныя прадстаўніцтвы, нячуваныя гвалты і зьдзекі над савецкімі грамадзянамі—вось паасобныя зьвеньні аднаго і таго-ж ланцугу ганебнай дзейнасьці кітайскіх генэралаў і рускіх белабандытаў.

Усё гэта вяло да аднэй мэты—сарваць мірнае соцыялістычнае будаўніцтва нашае дзяржавы і ўцягнуць нас у вайну.

Тав. БЛЮХЭР

Нацкаваныя чужаземнымі мілітарыстымі, мукдэнскія генэралы ў сваіх марах бачылі сябе ўжо не толькі захопнікамі КУ чыгункі, але і заваёўцамі Савецкай Расіі, амаль што ня трыумфатарамі на вуліцах Масквы.

На кітайска-савецкіх граніцах адбывалася ўзмоцненая концэнтрацыя кітайскіх атрадаў і белагвардзейскіх банд пад начальствам Пяшкова і іншых разбойнічых атаманаў. Адзіным стымулем да паходу для ўсіх гэтых „доблестных войнов“ зьявілася надзея на добрую здабычу, на магчымасьць парабаваць удоваль. І, сапраўды, кароткатэрміновы захоп КУ чыгункі прынёс вялізарныя страты чыгунцы: заходняя ветка дарогі амаль цалкам была разбурана дэмобілізаванымі салдатамі кітайскіх генэралаў.

Пагранічныя банды, урываючыся на нашу тэрыторыю, парушалі жыцьцё мірнага насельніцтва, тэрорызуючы яго адкрытым разбоем і гвалтам.

Пры такіх трывожных абставінах савецкі ўрад выдаў загад аб стварэньні Асобай Далёка-ўсходняй арміі для абароны нашых граніц.

Камандуючым гэтай арміяй быў прызначан тав. Блюхер.

Ня прыходзіцца гаварыць аб тым, якім улюлюканьнем якімі кпінамі і пагрозамі сустрэў капіталістычны сьвет гэтае баявое фармаваньне частак Чырвонай арміі.

Буржуазія ўсяго сьвету выказвала адкрыта свае пажаданьні бачыць АДУА разбуранай і зьнішчанай. Францускі мінзамспраў Брыян прапанаваў свае пасрэдніцтва ў справе ўлажваньня савецка-кітайскага конфлікту. Але кожнаму сьвядомаму пролетару было ясна, што міралюб'е Брыяна і іншых эўропэйскіх „міратворцаў“ толькі на словах, а на справе яны ўсе нацкоўваюць Кітай да паходу на СССР.

6-га жніўня 1929 г. быў выдан загад аб стварэньні АДУА. І гэтая армія была зараз-жа організавана. На яе была ўскладзена адказнасьць за захавальнасьць далёка-ўсходніх меж. І гэтую задачу АДУА выканала з гонарам.

Напады кітайскіх і белых бандытаў на нашыя заставы, пікеты і на мірных насельнікаў пабудзілі чырвоных байцоў на рашучыя, адказныя дзеі. Наша армія павяла наступленьне толькі тады, калі яна была да гэтага сапраўды прымушана, і наступленьне гэта было прадпрынята не з захопніцкімі мэтамі, а толькі для рашучага адпору кітайскаму імпэрыялізму, які занадта спадзяваўся на свае сілы і паверыў у казкі аб слабасьці нашых чырвонаармейскіх частак.

У надзвычайных абставінах нашыя чырвонаармейцы паказалі прыклад высока-політычнай сьвядомасьці, дысцыплінаванасьці і вытрымкі.

Бойкі 17—20 лістапада, якія разгарнуліся ў Манчжурыі, давялі, што Чырвоная армія—моцны і баяздольны організм, наскрозь клясава-сьвядомы і ведаючы за што ён змагаецца. Руйнуючы адпор, дапы кітайскай ваеншчыне гэтымі бойкамі, прымусіў нанкінскі і мукдэнскі ўрады пайсьці на ўступкі, спыніць дзёрскія напады на нашы межы і ўступіць у мірныя перагаворы.

Так храбрыя чырвонаармейскія часьці АДУА, стоячы на варце савецкіх межаў, паказалі ўсяму сьвету, што яны зьяўляюцца сапраўднымі выказьнікамі сусьветнай політыкі рабоча-сялянскай дзяржавы.

І пролетарыят Савецкага Саюзу з вялізарнейшай удзячнасьцю і павагаю адносіцца да чырвоных байцоў Асобай Далёка-ўсходняй арміі і яе кіраўніка Васіля Канстантынавіча Блюхера.

За свае баявыя заслугі, за сваю клясавую сьвядомасьць, за высокую дысцыпліну АДУА узнагароджана ордэнам „Чырвонага Сьцягу“. І гэты чырвоны сьцяг служыць сымболем тэй вялікай ідэі комунізму, на абарону якое заўсёды гатовы чырвоныя байцы.

І. М.

У паходзе за сілос

Сілосаваньне—важнейшае зьвяно уборачнай кампаніі

Сьледуйце прыкладу комсамольцаў Негарэльскага сельсавету

Комсамольскія ячэйкі Меншчыны, слухайце выклік куставога сходу ячэек Негарэльскага с-савету

Газэтам „Зьвязда“ і „Чырвоная Зьмена“ і Мен. АК ЛКСМБ

Куставы сход комсамольскіх ячэек Негарэльскага сельсавету Койданаўскага раёну рапартуе: „Аб'яўлены дзесяцідзёньнік паходу комсамолу на выкананьне плянаў сілосаван ня практычна ажыцьцяўляем—організавалі 4 **ударныя** брыгады, у якія запісалася 58 чалавек, з іх комсамольцаў—40, партыйцаў—8 і беспартыйных—10 чал.

2) Абавязваемся выкапаць да 10-га жніўня **8 сілосных установак, ёмістасьцю ў 240 куба-мэтраў** і выклікаем пасьледваць нашаму прыкладу ўсе вясковыя ячэйкі ЛКСМБ Менскай акругі.

Прэзыдыум сходу.

Сілосаваньне на... паперы

Гарадоцкі РК ЛКСМБ ня прыдаў належнага значэньня сілосаваньню. РК гэтую працу праводзіў габінэтным шляхам.

На падставе атрыманых цыркуляраў АК ЛКСМБ, у якіх адзначалася, што „кожная ячэйка ЛКСМБ павінна пабудаваць ня менш 30 сілосных ям, РК прыступіў да „працы“. Ня ўлічваючы магчымасьцяй і ўмоў кожнай ячэйкі, РК даў заданьне, каб кожная ячэйка пабудавала ня менш 30 ям.

Потым РК склікаў нараду сэкратароў сельскіх ячэек, на якой не абмеркаваў пытаньня як найлепш правесьці працу па сілосаваньню, а абмежаваўся кароткай інформацыяй. Урэшце нарада вынесла наступную пастанову:—„Работу па сілосаваньню увязаць з работай. Заняцца падборам хлопцаў, якія цікавяцца сілосаваньнем і паслаць іх на курсы, а таксама запікавіць усю організацыю сілоснай справай. Паставіць яшчэ раз пытаньне на РК“ і г. д.

Гэтай пастановай працы РК па сілосаваньню і абмежаваўся.

Падцягнуць адстаючых

Комсамольскія ячэйкі Лёзьненскага раёну (Віцебшчына) выкапалі 14 сілосных ям. У арцелі „Комінтэрн“ прыступлена да пабудовы сілоснай бакшты на 20.000 пуд. сілоснай масы. У гэтай-жа арцелі комсамольскія ячэйкі капаюць яму ёмістасьцю ў 10.000 пудоў сілоснай масы.

Добрамысьлянская ячэйка організавала нядзельнік сілосаваньня і выкапала адну сілосную яму на 8.000 пудоў. На такую-ж колькасьць сілоснай масы выкапалі яму комсамольцы **Вішнякоўскай ячэйкі КСМ**, акрамя двух ям меншага разьмеру, якія пабудованы таксама сіламі комсамольскай ячэйкі.

Гэтыя 14 ям будаваліся шляхам організацыі суботнікаў і нядзельнікаў, выкарыстаньня выхадных дзён і кожнай вольнай хвіліны.

Але трэба сказаць, што большасьць комсамольскіх ячэек не пераключыла свае сілы і энэргію на выкананьне плянаў сілосаваньня. Ёсьць ячэйкі якія не пабудавалі ніводнай сілоснай ямы,

Кароль.

На барацьбу за паперу

КОМСАМОЛ ДОБРУША, ЛІКВІДУЙ ПРАРЫЎ

Комсамолія фабрык: „Гэрой Працы“, „Чырвоная Зорна“ „Профінтэрн“ уключайцеся ў паход за паперу. Організуйце ячэйкі „прыхільнікаў паперы“

Організуйце сустрэчныя прамфінпляны

КОМСАМОЛІЯ—У ПАХОД ЗА ПАПЕРУ!

Да ўсіх комсамольцаў Беларусі

Комсамолія ў пытаньнях барацьбы за паперу павінна быць перадавіком. Таму мы, комсамольцы папяровай ф-кі „Спартак“, Шклоўшчыны, зьвяртаемся да ўсіх комсамольцаў Беларусі з заклікам прыняць актыўны удзел у барацьбе за паперу і ставім перад кожнай комсамольскай ячэйкай і комсамольцам наступныя задачы:

1. Беражна і экономна выдаткоўваць паперу, зьнішчаючы нядбайныя адносіны да яе;

2. Зьбіраць папяровы брак у агульныя скрыні і дасылаць іх на папяровую ф-ку;

3. Зьбіраць сыравіну для вытворчасьці паперы (рызьзё і салому).

4. Садзейнічаць хуткаму выкананьню вытворчых заказаў для папяровай прамысловасьці;

5. Расчысьціць усе архівы і склады старой паперы і макулатуры;

6. Пры колектывах і Райкомах організаваць ячэйкі садзейнічаньня барацьбе за паперу;

7. Мець цесную сувязь комсамольскіх колектываў папяровых ф-к з колектывамі, якія атрымоўваюць паперу, з мэтай выяўленьня якасьці выпускаемай продукцыі.

Кожны комсамолец-юнкор сваім удзелам у ажыцьцяўленьні гэтых задач будзе дапамагаць нам у выкананьні прамфінпляну, у ліквідацыі недахопу паперы. Лепшыя комсамольскія ячэйкі павінны браць на „грамадзкі буксір“ адсталыя у гэтым пытаньні ячэйкі.

З свайго боку мы, комсамольцы, аб'яўляем сябе мобілізаванымі на барацьбу за паперу. Абяцаем прыкласьці ўсе сілы для выкананьня прамфінпляну шляхам ударніцтва ў працы на вытворчасьці, удзелу ў рацыяналізацыі вытворчасьці, унясеньня прапаноў у барацьбе са стратамі на вытворчасьці і г. д.

Мы зьвяртаемся да вас, каб вы абгаварылі на сходах і практычна прыступілі да барацьбы за зьнішчэньне цяжкасьцяў у недахопе паперы.

Просім ЦК ЛКСМБ вызначыць прэмію лепшым райкомам і ячэйкам, якія добра і ў найкарацейшы тэрмін правядуць гэтую працу, мобілізуючы ўсю грамадзкасьць вакол гэтага пытаньня.

Колектыў ЛКСМБ ф-кі „Спартак“.

Комсамолія Добруша ня ўключылася ў паход за паперу

Буйнейшая фабрыка на Беларусі —„Гэрой Працы» звыш прамфінпляну абавязалася ў другім паўгодзьдзі 30-га году даць краіне 2300 тон паперы. Організоўваюцца новыя ўдарныя брыгады, комуны. На агульна фабрычнай нарадзе профактыву стаіць пытаньне аб паходзе за паперай. Там абгаварваецца шэраг практычных прапаноў, але.. на гэтай нарадзе няма комсамольцаў. Адзіны прадстаўнік комсамолу —нам. сакратара РК т. Айнбіндэр быў тут, а комсамольцы на нараду не заглянулі.

Нас ня дзівіць адсутнасьць комсамольцаў на гэтай нарадзе, гэта адно з зьвеньняў у агульным ланцугу адставаньня комсамольскай організацыі ад тэмпаў фабрычнага жыцьця.—Энтузіязм комсамольцаў пляцецца ў хвасьце энтузіязму рабочых. На паседжаньні бюро райкомолу, якое было скліван пасьля паседжаньня профактыву па пытаньню паходу за паперай, сакратар райкомолу, тав. Айнбіндэр, заявіў: „Я ня ведаў аб тым, што зараз разгорнуты паход за паперу“.

На паседжаньні бюро ня прышлося гаварыць аб паходзе за паперу, бо гэты паход упёрся ў стан організацыі. Комсамольцы сьпяць на вытворчасьці атрымоўваюць адміністрацыйныя спагнаньні, а райкомол рэгулярна с л у х а е даклады дырэктара аб выкананьні прамфінпляну, выносіць дасканалыя пастановы, якія даходзяць да 35 пунктаў. Але гэтыя пастановы да мас не даходзяць, яны прышываюцца да справы. І калі на бюро РК стала пытаньне аб паходзе за паперу, дык нават і пастанаўляць ня было чаго. Усё ўжо на паперы запісана, а ў жыцьцё нічога не праведзена.

Скліканы пленум па гэтаму-ж пытаньню сарваўся. 350 чалавек зьявілася толькі 12.

Райкомаўцы лічаць, што комсамол прымае удзел у заводзкім жыцьці... Дайце рады! Сам-жа сакратар РК тав. Камісарчык у суправаджэньні 5-6 комсамольцаў організоўвае начныя налёты на організацыю. Гэта вельмі добра. Але чаму з 300 чалавек організацыі гэтай справай займаюцца некалькі чалавек, на чале з тав. Камісарчыкам?

Парт. ядро, якое складаецца ў організацыі з адзінак, ніякага ўдзелу ў комсамольскім жыцьці не прымае. Парт. кіраўніцтва прымушае жадаць шмат лепшага.

Такое становішча ў комсамольскай організацыі цягнецца ўжо некалькі месяцаў. У красавіку г. г. Гомельскі Акругкомол зрабіў правільныя політычныя вывады аб становішчы організацыі на „Гэрої Працы“. Вынесьлі цэлы шэраг практычных прапаноў, зьмянілі кіраўніцтва, абяцалі прыслаць у дапамогу на два тыдні сябра бюро Акругкому. Але абяцанка-цацанка. Члена бюро АК ня прыслалі, а новы сакратар прапрацаваў адзін месяц і паехаў на курсы вучыцца. Становішча-ж організацыі засталося тое-ж самае.

Кіруючым комсамольскім органам неабходна забясьпечыць кіраўніцтвам сапраўдны паварот Добрускай організацыі тварам да вытворчасьці.

К.

Сёньня, а 6-ай гадзіне ўвечары, у памяшканьні РК адбудзецца нарада апоргаў усіх колектываў і цэх. ячэек ЛКСМБ.

Парадак дню:

1. Аб політ-масавым кругавароце

Яўка ўсіх апоргаў колектываў і цэхячэек абавязкова.

ФРК.

Сэкратар з музычнымі здольнасьцямі

Васіль красамоўны прамоўца. На комсамольскіх сходах ён пачынае свае прамовы з праблем міжнароднай рэволюцыі і паступова пераходзіць на мясцовыя, Чашніцкія тэмы. О, колькі раз граміў ён батарэямі слоў тых, хто сваімі паводзінамі ў жыцьці губляў комсамольскае абліча. Ён прыгожы хлопец: чорныя вочы, як вугалькі гараць у глыбіні павек, сам ён стромкі і вёртлявы. Да ўсяго Васіль яшчэ і музыкант, і гукі кларнэту, на якім ён грае ў заводзкім оркестры ірвуцца ўвысь і выдзяляюцца з ўсёй сымфоніі гукаў оркестру.

Цяжка сказаць чаго больш у Васіля, ці сэкратара комсамольскага колектыву, ці музыканта. Хутчэй за ўсё ўнутры музыканта сядзіць маленькі комсамольскі сэкратар, які па добра знаёмай і завучанай мэлёдыі сьпявае хвалебныя маршы і сусьветнай рэволюцыі, і новаму быту. І ў той-жа час...

У куце плача дзяўчына. Гукаў ня чутно, толькі нэрвова і часта дрыжыць сьпіна. Калі паварочвае яна галаву,— прад вамі мокры твар і пачырванеўшыя ад сьлёз вочы. Гэта, здаецца, комсамолка і кандыдат партыі—работніца фабрыкі М? Так,—гэта яна,—М. Была бяспрытульная, выхаванка дзіцячага дому. Яна ня ведала матчынай ласкі. Выхаваная бяспрытульнай, на задворках жыцьця, яна праз дзіцячы дом прышла на фабрыку. М. уступіла ў комсамол, а праз некаторы час—у партыю. Як кветка пад цёплым промням сонца прагна цягнецца ўвышыню, так і яна цягнулася да грамадзкага жыцьця, знайшоўшы ў фабрычным колектыве радасьць і глыбіню жыцьця.

А сэкратара комсамольскага колектыву— Васіля Грамоўскага—яна паважала за красамоўныя прамовы. Ёй спадабаўся агонь яго чорных вачэй і стромкі стан. І тады Васіль, па перапетых ім ужо не адзін раз і не аднэй дзяўчыне нотах, пачаў казаць М., што ў сэрцы яго палае няспыннае каханьне. Што ён... што ён... здольны музыкант. Ён добра вывучыў клявіатуру сэрца М. І вывучыўшы,—перамог.

Час прад'явіў свой рахунак. Васіль перапалоханы. М. зацяжарыла. Што трэба зрабіць, каб як небудзь пазбавіцца ад М?.

Васіль дамагаецца ад'езду М. з Чашнікаў. Хай яна едзе ў другі горад. Яна там адпачне, а ён, Васіль, таксама хутка прыедзе да яе і будуць яны разам жыць. Васіль і М, будуць новы быт будаваць! Эх, і будзе-ж жыцьцё!

М. паверыла шчырасьці слоў Васіля Яна паехала. З чужога гораду піша ліст Васілю. Адзін, другі... трэці. Застаўшыся ў вялікім горадзе бяз працы і сродкаў для пражыцьця, без таварышоў і знаёмых яна просіць Васю даслаць ёй грошай.

Васіль не адказвае. Ён заняты. У яго і так не хапае часу. Паседжаньне на паседжаньні, ды. акрамя таго, у яго нагрузка ў оркестры. Не перашкаджайце сэкратару працаваць!..

Нездарма Васіль музыкант. Па тых самых нотах, што сьпяваў ён пра каханьне нястрымнае і няспыннае да М., Васілёк выканаў дуэты ўжо не з аднэй дзяўчынай і нават зышоўся жыць з адказнай работніцай фабрыкі.

М. варочаецца ў Чашнікі на фабрыку. Яна сустрэла Васіля на вуліцы і з ветлай усьмешкай падыйшла да яго, каб аддаць „дзень добры“. А ён сьлізгануў халодным поглядам па ёй, запахнуўся ў паліто, больш глыбока насунуў на лоб шапку і, не адказаўшы на прывітаньне, рушыў далей.

Навальніца насоўваецца на сэкратара: М. падала ў partколектыў заяву. Васіль ізноў становіцца такім-жа ласкавым з М., як і раней. Ён ізноў сьпявае М сваю сэрэнаду аб тым, што сэрца яго палае каханьнем няспынным і нястрымным, што ён ня можа аніводнай хвіліны жыць бяз М. Ён прыцягвае на дапамогу ўсю сваю сэкратарскую красамоўнасьць і азд бляе яе выцягнутым з архіву патэнтаваным рэквізітам провінцыяльнага каханьня. Ён кахае М., але-ж дзеці будуць перашкодай, узаемнага каханьня, Васіль настайвае каб М. зрабіла аборт.

М. згодна. Яна выканае просьбу Васіля. А позна. Урачы адмаўляюцца рабіць аборт. М. тэрмінова камандыруецца ў Віцебск, там яна заключае ўмову з бабкай... Васіль свайго дабіўся. Ён радасна пацірае рукі і зноў становіцца такім-жа ласкавым як і раней. Ліквідаваўшы „прарыў“ на фронце каханьня, сэкратар ад'яжджае. А на разьвітаньне ён ізноў сьпявае М., што ён здольны хлопец, але яму трэба вучыцца. Ён едзе ў Віцебск прыстроіцца на вучобу, ... Забярэ тады з сабою М. яны бу... разам жыць. Васіль і М. будуць ... зам жыцьцё будаваць! Эх, і бу... жыцьцё!..

Цяпер Васіль Грамоўскі—інстру... Віцебскага Акругкому комсамол... не адказвае М. на лісты. Ах не ... шкаджайце інструктару працава... яго такая вялікая нагрузка. Ён за... Як-жа можа ён мець час, калі ў ... паседжаньне на паседжаньні, ... сёньня ў №-скім колектыве ён ... рабіць даклад аб новым быце. Д... Васіль Грамоўскі, нават і не з... з М.

* * *

Васілі Грамоўскія—салаўі ... быту. Часта яны з вышыні акт... кіх трыбун робяць палымнеючы... клады аб новым быце і агітуюць ... сходах за новы быт забываюц... ім, разам з апошнім званком зв... старшыні сходу.

У Чашніках, бязумоўна, усе ... пра Васілёвы паходжаньні. Але ... даў па руках красамоўнаму сэкр... хто сарваў маску з фразёрства ... казаў, што пад чыстай бялізн... шыльдай слоў хаваўся такі бр... і поганенькі Васіль Грамоўскі?

Васілі Грамоўскія могуць рас... асяродзьдзі моладзі толькі таму, ... ім своечасова не даюць адпору, ... глядзяць на іх як на гэрояў і ... хаюць з захапленьнем іх слюн... кія апавяданьні, прыпраўленыя ... з перцам з уласнага жыцьця. ... сілі Грамоўскія, сустракаючы ... вае падтрыманьне, усё больш ... распаясваюцца і пад заслонай ... ных сьпеваў аб новым быце, ... вым жыцьці, твораць свае по... брудныя справы.

Салаўі перашкаджаюць ... руху наперад. Даваць адпор ... трэба організацыяй здаровага ... мольскага быту, упартай і с... тычнай работай па выхаваньню ... чалавека соцыялістычнай ... Трэба выцягнуць з задворкаў ... вую работу і даць ёй належнае ... ў рабоце комсамольскіх орган...

Чым больш упарта і аднадуш... будзем будаваць новы быт, тым ... будзе ў комсамольскім асяр... музычных салаёў—Васілёў Гр... скіх.

Ал. Ліп...

ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ КІТАЮ ЗАЙМАЕ НОВЫЯ ГАРАДЫ І ПРОВІНЦЫІ

У ЧАНША ЎТВОРАНЫ САВЕЦКІ ЎРАД

60000 бастуючых рабочых у францускім тэкстыльным раёне Рубэ-Турк...

У ЧАНША ЎТВОРАН САВЕЦКІ ЎРАД

ШАНХАЙ, 5. У Чанша утворан савецкі ўрад пад старшынствам комуніста Лі-Лі-Сяна. У горадзе організаваны рабочыя профсаюзы. Савецкі урад апублікаваў наступную программу: конфіскацыя маемасьці імпэрыялістаў, усіх буйных прадпрыемстваў, банкаў, транспарту і зямлі, перадачы зямлі працоўнаму сялянству.

Спробы кітайскіх генэралаў скончыліся поўным правалам

ШАНХАЙ, 5. Усе спробы выбіць кітайскую Чырвоную армію з Чанша да гэтага часу застаюцца бяз усялякіх вынікаў. Усю ноч на 4-ае ліпеня войска старшыні Хунаньскага правінцыяльнага ўраду пад прыкрыцьцям бясьперапыннага агня кітайскіх зьнішчальнікаў, рабілі спробы перайсьці раку і захапіць горад. Спробы гэтыя скончыліся поўным правалам.

Імпэрыялістыя—падмацоўваюць нанкінскія войскі

ЛЁНДАН, 5. Ангельскі буржуазны друк працягвае выдумваць усялякія жахі аб „зьверствах“ комуністых у Чанша і іншых раёнах, занятых кітайскай Чырвонай арміяй. Акрамя ангельскага крэйсэра і канонеркі да Чанша іХанькоу адпраўлена шмат амэрыканскіх, італьянскіх, францускіх і японскіх судоў. У Чанша высланы значныя падмацаваньні нанкінскіх войск.

Забастовачныя цэнтры акружаны моцнымі паліцэйскімі кардонамі

ПАРЫЖ, 5. Да 4-га жніўня лік бастуючых у буйнейшым тэкстыльным раёне Рубэ-Туркуэн дасягнуў 60000. У забастовачны цэнтр дэпартамэнту паўночы—Алуэн праследавала на працягу апошніх дзён 3 эшалёна жандармэрыі у складзе 30 вагонаў. 500 членаў фашысцкай „рэспубліканскай“ гвардыі разьмешчаны ў казармах Рубэ-Туркуэн. Заводы, ахопленыя забастоўкай, акружаны моцнымі паліцэйскімі кардонамі. У Алуэне узброеныя атрады напалі на дэмонстрантаў. ...чыя пусьцілі ў ход камні, ...нікі і палкі.

Спатканьне Пілсудз... з францускім мініст...

ВАРШАВА, 4. У Вільні ...ся спатканьне Пілсудзкага ...страм паветраплаваньня Эйнаком, які прыбыў у ... для азнаямленьня і інспэкты... ня польскай авіацыі.

Адказны рэдактор—Рэдколегі...

Чацьвер 7-га жніўня

„У ПАХОД ЗА ПАПЕРУ“

Беларускі штаб у паход за папе...

СКЛІКАЕ

у чацьвер 7 жніўня, а 7-й гадз. ўвеч.

У КЛЮБЕ ДРУКАРОЎ

УСЕБЕЛАРУСКУЮ НАРАДУ

работнікаў папяровай і поліграфічнай прамысловасьці

ПАРАДАК ДНЯ:

1) Даклад Белпапераабяднаньня—дакл. т. ЧОРНЫ,

2) Садаклад ЦП саюзу папернікаў—дакл. т. СТАНКЕВІЧ,

3) Садаклад аб далейшых задачах нізавога друку і рабкораў папяровай і поліграфічнай прамысловасьці ў паход за паперу дакл. тав. МІТЛІН.

Для ўдзелу ў нарадзе прыяжджаюць прадстаўнік Усесаюзнага штабу і штабу Заходняй Обласьці „у паход за паперу“.

На нараду запрашаюцца ўсе загадчыкі выдавецтваў і друкарняў, кнігарняў і кніжных баз, загадчыкі архіваў і цэнтральных бібліотэк, усе кіраўнікі спраў савецкіх устаноў, усе рабочыя друкары і рабкоры гор. Менску.

Пасьля дзелавой работы—КІНО.

БЕЛАРУСКІ ШТАБ.

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599